Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 7947 | Joi 16 ianuarie 1969 | 6 PAGINI — 30 BANI

Ridicarea calitativă a activității economice în 1969 impune:

GOSPODĂRIREA RAȚIONALĂ A MATERIILOR PRIME ȘI MATERIALELOR!

Vasile M. POPESCU
doctor în economie

Diminuarea consumurilor specifice de materiale cu care se obține fiecare produs inclus în planul de stat constituie o problemă de stringentă actualitate, o sarcină economică centrală care decurge cu claritate din documentele plenarei C.C. al P.C.R. din 16—17 decembrie anul trecut. În acest sens, așa cum se prevede, **accentul major trebuie pus, în continuare, pe economisirea metalului, a combustibilului și energiei, pe valorificarea superioară a lemnului și fibrelor textile** — resurse de mare importanță pentru economia națională.

Economisirea resurselor materiale este **o necesitate absolută a economiei noastre, deosebit de pregnantă în etapa actuală**, ea fiind determinată atît de **reducerea consumurilor de materiale** de tot felul, ce revin pe unitatea de produs și obținerea, pe această bază, a unui volum sporit de producție din aceeași cantitate de materiale, cît și de **valorificarea la un nivel superior a resurselor materiale**, în vederea obținerii unei producții de valoare cît mai ridicată. Potrivit sarcinilor trasate de partid, anul trecut, în toate unitățile economice a avut loc reexaminarea critică a unor norme de consum. Corespunzător acestor măsuri, rezultatele obținute de multe întreprinderi s-au ridicat la un nivel superior față de cele obținute în anii precedenți. Iată, de pildă, cum a evoluat reducerea normelor de consum de **metal** la unele produse ale industriei constructoare de mașini (1965=100):

	1966	1967	1968
Autocamionul de 5 tone	97	93	88
Tractorul U-650	99	96,5	96
Combina de cereale C-3	100	93	89
Motor electric peste 0,25 kW	99	94	92

Reduceri importante de consumuri specifice de metal s-au efectuat și la alte produse. Astfel, la uzina „Vulcan" — București, prin îmbunătățirile constructive efectuate în 1968 la diverse sortimente, s-a realizat o economie de 450 tone de metal. La fel, uzina „Electroaparataj", prin reproiectarea unor produse, a obținut și va obține, în continuare, o economie anuală de 122 tone de metal. Numai din metalul economisit la uzina „Grivița roșie" — 486 de tone — se pot realiza, în plus, 19 schimbătoare de căldură de 15 tone.

Dacă ne referim la **resursele energetice primare** — cărbuni, țiței, gaze naturale — putem menționa că, prin introducerea procedeelor de producție cu consumuri specifice de energie mai reduse, folosirea de agregate de producție de mare capacitate, care au randamente energetice mai bune, reintroducerea în circuitul energetic a resurselor secundare, consumul specific a scăzut de la circa 300 kg de combustibil convențional pe 1 milion de lei producție industrială în 1960, la circa 240 kg în 1965 și este prevăzut să se micșoreze sub 200 kg în 1970. Este important de relevat că, în anul trecut, colectivele întreprinderilor și-au îndreptat mai intens eforturile spre **creșterea gradului de prelucrare a materiilor prime în vederea ridicării necontenite a calității și valorii produselor finite.** Eficiența acestor eforturi este concludentă: în 1968, dintr-o tonă de metal s-a obținut o producție de mașini a cărei valoare este mai mare cu peste 33 la sută decît cea fabricată în 1963, iar valoarea produselor obținute dintr-o tonă de țiței a crescut, în comparație cu anul 1959, cu peste 23 la sută.

Trebuie menționat însă că rezervele de gospodărire a resurselor de materii prime și materiale sînt încă mari, fapt demonstrat de analizele efectuate — la indicația conducerii partidului — în cursul trimestrelor II și III/1968. Aceste analize au evidențiat că prin mobilizarea rezervelor interne ar fi posibil să se realizeze — peste prevederile planului cincinal pentru anii 1969 și 1970 — următoarele economii suplimentare la cheltuielile materiale: 570 milioane lei și, respectiv, 500 milioane lei, din care circa 75—79 la sută în industria republicană. Pe totalul industriei republicane cheltuielile materiale la 1 000 de lei producție marfă ar putea să se reducă cu 2,6 lei în 1969 față de 1968 și cu 7,9 lei în 1970, față de 1969. Aceasta pe ansamblu, fiindcă unele ministere, ca de pildă: Ministerul Energiei Electrice, Ministerul Industriei Metalurgice, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerul Industriei Chimice, precum și unele consilii populare județene au propus economii de materiale sub posibilitățile reale.

Iată de ce, în noul an se impune stringent **perfecționarea în continuare a normelor de consum și menținerea lor în pas cu schimbările calitative intervenite în activitatea întreprinderilor**, ca urmare a dotării lor cu mașini și utilaje, a perfecționării tehnologiei de fabricație, a apariției unor materiale cu caracteristici fizico-mecanice îmbunătățite, precum și a creșterii calificării cadrelor. Trebuie precizat că, în unele cazuri, anumite întreprinderi, ca, de exemplu, Filatura de lînă pieptănată — București, întocmesc și propun norme de consum insuficient de bine analizate, norme care nu țin seamă de evoluția condițiilor tehnice din întreprindere, de experiența crescută a colectivului în gospodărirea materiilor prime; ca atare, unele din aceste norme reproduc pur și simplu consumul mediu realizat în perioadele anterioare. În alte locuri trebuie întărită preocuparea pentru respectarea neabătută a normelor planificate. La Fabrica de motoare electrice Pitești s-au irosit numai în primele 6 luni ale anului 1968 peste 60 tone de metal. Tot astfel, la Combinatul de industrializare a lemnului Pitești s-au consumat peste normele stabilite 185 m c de cherestea rășinoase, 67 m c cherestea de fag, peste 23 000 m p furnir, mai mult de 16 m c placaj și peste 11 tone de plăci aglomerate din lemn și fibre lemnoase.

Pentru a-și putea îndeplini rolul lor mobilizator în folosirea rațională a resurselor materiale, **considerăm că se impune crearea unei legături mai strînse între normele de consum și promovarea progresului tehnic.** În acest context, elementul care în valorificarea materialelor trebuie să devină cît mai dinamic îl constituie **concepția.** Experiența a arătat că reducerea consumului specific de materiale — în special metalul — se obține, înainte de toate, prin **ridicarea nivelului proiectării.** Asimilarea

(Continuare în pag. a III-a)

Sub semnul unității indestructibile a întregului popor în jurul partidului, continuă desemnarea candidaților în alegeri ai Frontului Unității Socialiste

Pe întreg cuprinsul țării, la orașe și sate, în uzine și cooperative agricole de producție, instituții și cartiere, unități militare și institute de învățămînt, au loc întruniri electorale în cadrul cărora sînt propuși candidații Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în consiliile populare ale județelor, municipiilor, orașelor, comunelor.

Reafirmîndu-și hotărîrea nestrămutată de a transforma în faptă mărețul program al desăvîrșirii construcției socialiste trasat de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a partidului, mii și mii de muncitori, țărani, intelectuali, ostași, participanți la întrunirile electorale, își iau angajamentul de a marca desfășurarea campaniei electorale cu noi înfăptuiri pe tărîm economic, urbanistic-edilitar, social-cultural.

În pag. a 3-a publicăm noi propuneri de candidați făcute în cursul zilei de ieri.

NOUL DESTIN AL UNEI AȘEZĂRI DOBROGENE

reportaj de Traian COȘOVEI

Cînd mă gîndesc la Somova, mă gîndesc de fapt la toate acele sate din nordul Dobrogei, de-a lungul Dunării — de la Măcin la Tulcea, și mai departe, pînă la Beștepe, Murighiol, Dunavățu, în inima foșnitoare a Deltei. Îmi răsare în minte toată acea parte de țară — satele din nord, revărsate pe văi, cățărate pe dealuri, atîrnînd pe creștetul și pe povîrnișurile dealurilor ca niște uriași ciorchini de poamă dulce, ca niște podgorii fermecătoare, Azaclău, Gărvan, Jijila, Rachel, Văcăreni, Luncavița, Isaccea, Niculițel, Parches, Telița, Meidanchioi, Poșta, Frecăței, Nalbant, Cataloi, Dăeni, Pecineaga, Mineri, Nufărul, Valea Nucarilor, Mahmudia, Sarinasuf... Mintea mea le amestecă parcă înadins într-un singur uriaș butuc de vie, sau într-o singură podgorie multicolură, atîrnînd din înălțimi, de pe coastele dealurilor, deasupra fluviului, deasupra imensităților, sub zarea necuprinsă. Și prin această podgorie de așezări omenești o șosea bătrînă, șerpuitoare, urcînd și coborînd și zburînd tot pe culmea dantelată a dealurilor, printre zăvoaie și păduri, pe sub copaci uriași, pe sub podgorii și grădini pe deasupra ostroavelor din zare, pe deasupra Dunării, mereu pe dinaintea unei imensități de lacuri, bălți, întinderi de stuf. Șoseaua — ca un fulger peste dealurile de la Somova, umblînd parcă mai mult prin ceruri, pe deasupra nemărginirii. Satele i se așternu cu bucurie în cale, se țin după ea, o strigă din urmă.

Somova este așezată pe această cumpănă înaltă dintre pămînturi șiape, încît jumătate din sufletul ei să plutească pe deasupra întinderilor deltei și jumătate să lupte, să se înfrunte cu dealurile, cu zarea ademenitoare, plină de făgăduinți a pămîntului. Nu există multe locuri ca Somova, unde să trăiești atît de ademenit, chemat, tras cu tot sufletul spre toate zările deodată. În puține locuri ca peste Somova, peste dealurile ei pietroase, golașe și peste bălțile ei — soarele și luna, asfințitul și răsăritul, arșița verilor și pulberile ridicate de vînturi și-au aruncat lumina și culoarea cu atîta dărnicie și au închipuit pe deasupra pămîntului vitreg și sărac atîtea grădini miraculoase, atîtea podgorii fabuloase și livezi aprinse de la strălucirea și culoarea propriilor roade. Cu această risipă de culori, de purpură, de aur și porfir — cîte au risipit peste Somova soarele și luna, în fiecare dimineață și seară — ar fi putut fi îmbrăcat în purpură și strălucire pămîntul întreg. Natura nu i-a scăldat și nu i-a răsfățat pe somoveni cu rouă din flori și cu ploi, cu mană cerească și cu belșuguri — dar i-a scăldat îndelung și din plin cu lumină și cu arșiță; în zări și în culori i-a înfășat, cu vînturi i-a legănat. Așezați între pămînturi șiape, între dealuri foarte frămîntate somovenilor li s-a dat parcă această menire: căutați și spre ape, căutați și spre dealurile voastre — și care vă veți simți atrași de ape vă veți lupta cu apele, cu bălțile, care vă veți simți atrași de arșița dealurilor nu aveți decît să vă luptați cu ele și să le smulgeți pîinea și dulceața. Iar cînd veți osteni de ape să vă odihniți luptîndu-vă cu dealurile, cu arșitele. Și somovenii s-au dovedit vrednici — și s-au luptat deopotrivă și cu bălțile și cu dealurile.

Mai de mult, cînd satul încăpea într-o mînă de voinic — vor fi fost aici păduri uriașe, de tei și stejar, pînă sub ferestrele satului. Cu timpul — și crescînd — Somova și-a mîncat acea splendoare de păduri, s-a hrănit, a crescut din ele, pînă cînd s-a văzut mare, risipită pe un platou înalt, ros de suvoaie, ruinat, golaș, înconjurat de dealuri îmbătrînite, cenușii, pustii, încinse de dogoare, ocolite de ploi, bîntuite de furtuni, păstrînd doar numele pădurilor de altădată: Ormanu, Omularu, Cortelu, Carabatace, Gura Zmeului, Fundătura, Plantația, Cantonu, Movila Coazmei, Cuca Mare... Nume pline de foșnet de pădure, de izvoare și răcoare —

(Continuare în pag. a IV-a)

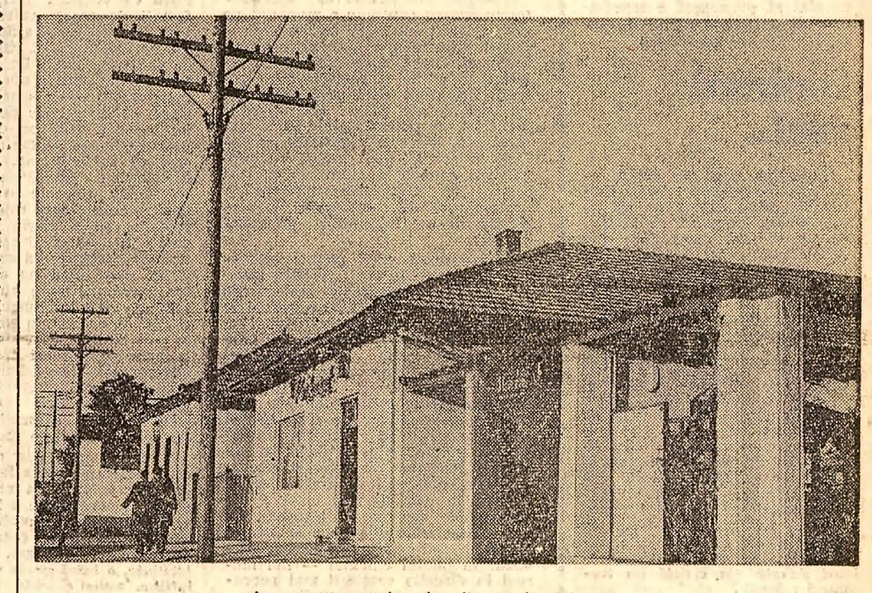

Așa arată astăzi multe din satele dobrogene

Ferestre spre Bucureștiul de mîine

La ancheta noastră răspund: prof. arh. HORIA MAICU, conf. arh. CEZAR LĂZĂRESCU, prof. arh. GHEORGHE PETRAȘCU, prof. arh. GRIGORE IONESCU, conf. arh. DINU VERNESCU.

Trăim și muncim alături, mii și mii de cetățeni ai Capitalei, contribuim la marile prefaceri ale orașului, în pas cu întreaga țară. Din cînd în cînd, înălțăm privirea, pentru a scruta viitorul. Unul dintre capitolele cele mai spectaculoase ale previziunii ni-l oferă tocmai această devenire arhitectonică a orașului pe care îl alcătuim, înnoirea vestmintelor sale de piatră și beton.

Cum va arăta Bucureștiul peste cîțiva ani? Care sînt principalele modificări la care trebuie să ne așteptăm?

Desigur, fiecare dintre noi are un punct de vedere în această privință, sau măcar o sumă de dorințe, de năzuinți. Am solicitat însă, pentru cititorii noștri, opinia unor specialiști, a unor arhitecți de prestigiu, pentru ca interesul față de cele expuse să fie satisfăcut prin adaosul de luciditate, informare și competență cu care se însoțește întotdeauna visul arhitectului. Am căutat să reținem nu numai imaginea mai apropiată și mai precis conturată a orașului anilor imediat următori, ci și viziunile mai generoase, cu referire la o perspectivă mai amplă. Confruntarea lor o socotim utilă și pentru marele public, și pentru aceia care, așezați la planșete, se străduiesc să concretizeze liniile mari ale dezvoltării viitoare a orașului. Redăm în continuare răspunsurile primite.

Primul dintre cei solicitați să răspundă anchetei noastre a fost prof. arh. **Horia Maicu**, arhitect-șef al municipiului București: „Mă voi referi — ne-a spus dînsul — în cele ce urmează la unele acțiuni fie aflate în plină desfășurare, fie abia începute sau numai plănuite încă, a căror continuare treptată, pe măsura posibilităților, o găsesc de mare importanță pentru dezvoltarea orașului. Construcția de locuințe va cunoaște în viitor ritmuri tot mai susținute: se vor realiza 23 000 de apartamente în 1969 și 30 000 în 1970. O asemenea creștere, de o semnificație socială pozitivă și însoțită de diversificarea tipurilor de apartamente, de o corelare mai judicioasă a lor cu structura familiilor, va contribui atît la o mai bună și mai apropiată rezolvare a problemei locuințelor, cît și la o substanțială ridicare a ținutei generale urbane.

O dată cu aceasta, reconstrucția zonei centrale va avea darul să înzestreze Capitala cu dotări și spații publice de un maxim interes. Realizarea unei suite de piețe centrale, în concepția unui oraș policentric, se referă atît la direcția nord-sud cît și la aceea est-vest. Alături de conturarea pieților Victoriei, Gh. Gheorghiu-Dej, Bălcescu, Unirii, a esplanadei 1848, am în vedere și prezența unor edificii reprezentative, găzduind instituții importante, pe traiectul cuprins între Opera Română și intersecția Căii Moșilor cu Bulevardul Republicii. O preocupare de viitor nu mai puțin demnă de atenție o constituie integrarea diagonalei pe care o trasează Dîmbovița, în panorama de o ținută elevată a zonei centrale. Gruparea, de-a lungul acestui ax, a unor importante dotări, precum și restaurarea și punerea în valoare a unor prestigioase monumente și ansambluri istorice — printre care aș menționa zona Curții Vechi — vor avea un rol de frunte în definirea personalității Bucureștiului.

O subliniere aparte merită acțiunea, începută de pe acum, de sistematizare a salbei de lacuri de pe firul văii Colentina. Această lucrare de anvergură, presupunînd ridicarea a nu mai puțin de 16 baraje, și desfășurată de la Buftea la Cernica, pe o lungime de aproximativ 55 km, va asigura spațiul necesar destinderii și agrementului pentru o mare parte a populației Capitalei. Ea va rezolva totodată problema necesarului de apă industrială pentru zona sud-estică, întrucît spre Colentina vor fi deviate, printr-un canal, o parte din apele Argeșului, însumînd 5 mc (1 mc în prima fază) pe secundă, debit ce va fi recaptat apoi la Cernica și dirijat spre uzinele mari-consumatoare de apă. Pentru a ilustra ce importanță are această măsură în sistemul general de alimentare cu apă al orașului, e suficient să arăt, de pildă, că numai o uzină dintre cele vizate — C.E.T. Vitan — consumă din apa potabilă 300 litri pe secundă. Ținînd seama și de lacul proiectat a se realiza la Ciurel, se va ajunge probabil ca, numai în interiorul liniei de centură, să existe în viitor o suprafață de 1 850 ha. lacuri amenajate, față de cele circa 250 cîte sînt în prezent, ceea ce reprezintă o creștere de peste 7 ori, cu consecințe favorabile asupra microclimatului și aspectului urbanistic și realizată prin mijloace ce pot fi apreciate drept economice.

Începe să se facă tot mai simțită necesitatea completării treptate a tramei stradale, în conformitate cu prevederile schiței de sistematizare, pentru a se prelua în condiții mulțumitoare circulația sporită. În această categorie de acțiuni se înciud modernizarea și imprimarea unui caracter reprezentativ principalelor căi rutiere de access în București — începutul a fost făcut cu șoseaua Colentina și bulevardul Păcii-Armata Poporului — completarea unor importante magistrale urbane (cum ar fi inelul principal pe porțiunea cuprinsă între bulevardul Ion Șulea și Calea Văcărești sau asigurarea unei legături fluente și cu o capacitate corespunzătoare pe direcția est-vest) și începerea studiilor pentru realizarea unei rețele de metrou. În paralel, consider că o continuare consecventă a realizării de pasaje pietonale, pasaje rutiere denivelate, parcaje supra și subterane ar fi în măsură să contracareze efectele nedorite ale creșterii gradului de motorizare și indicelui de mobilitate. De altfel, găsirea unui echilibru dinamic, viabil, între necesitate și posibilitate, între nevoi și aspirații îmi pare a fi piatra de încercare a sistematizării în general și a fiecăreia dintre laturile sale".

„Orașele nu se pot transforma foarte repede, apreciază conf. arh. **Cezar Lăzărescu**. Centrul Bucureștiului, principalele sale artere își vor păstra, în linii mari, caracterul actual. Dacă unele arii ar tre-

Anchetă realizată de arh. Gh. SĂSĂRMAN

(Continuare în pag. a II-a)

„INTEGRAREA ECONOMICĂ" ADÎNCEȘTE CONTRADICȚIILE CAPITALISTE

conf. univ. dr. E. PRAHOVEANU

Anii ce s-au scurs de la semnarea actului de naștere al Pieței comune — respectiv Tratatul de la Roma (1957) — denotă că departe de a realiza o „armonizare" a intereselor celor șase țări participante — așa cum pretindeau propovăduitorii creării acestei grupări economice — aplicarea lui în practică, cursul așa-numitei „integrări" nu a făcut decît să agraveze contradicțiile dintre parteneri, să dea naștere unor noi motive de divergență și conflict.

După cum este știut, în cadrul programului prevăzut de Tratatul de la Roma, măsuri efective au fost adoptate numai în domeniul desființării taxelor vamale la produsele industriale; în alte domenii, măsurile preconizate privind, de pildă, investirea cu prerogative supranaționale a unor organe ale Pieței comune au întîmpinat o asemenea împotrivire din partea unor state interesate în asigurarea suveranității lor naționale încît au rămas în stare de... proiect.

Dar, chiar dacă se ia în considerație numai acest aspect al „integrării" — dezarmarea vamală — se pot observa urmările lui contradictorii. Pe de o parte, reducerea tarifelor vamale a influențat schimbul de mărfuri. Dar, concomitent cu aceasta, reducerea și desființarea vămilor au trezit din partea partenerilor destul de multe temeri, regrete și chiar proteste. De ce? Deosebit de semnificative în această privință sînt răspunsurile primite de organizatori unei vaste anchete printre industriași și alți factori de răspundere din rîndul celor șase parteneri, organizată și publicată în mai multe numere de revista franceză **„Les informations industrielles et comerciales".**

Parcurgînd ancheta, se desprinde o concluzie dominantă: de pe urma „integrării" **profită partenerii puternici, cei care au întreprinderi cu un grad superior de concentrare a producției, cei ce pot face investiții mari și pot risca mai mult, cei care reușesc pe diferite căi, și în primul rînd prin dictatul trusturilor respective, să-și facă respectate și promovate propriile interese. Partenerii slabi suferă consecințele care decurg de aci.** Așadar, desființarea barierelor vamale nu diminuează, ci agravează confruntarea dintre parteneri și tocmai de aci izvorăsc nemulțumirile.

Un prim val de nemulțumiri, îngrijorări și proteste se manifestă din partea acelora care nu pot face față concurenței mărfurilor provenind din țările partenere, mărfuri ce invadează propria lor piață. Ca exemplu, industriașii francezi și olandezi de tricotaje constată consternați că posibilitățile de desfacere a mărfurilor lor pe piața na

(Continuare în pag. a V-a)

Telegrame

Excelenței Sale ISMAIL AL AZHARI

Președintele Consiliului Suprem de Stat al Republicii Sudan
KHARTUM

Cu ocazia celei de-a 13-a aniversări a zilei naționale a Republicii Sudan, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal, adresez Excelenței Voastre felicitări cordiale și cele mai bune urări pentru fericirea dv. personală și pentru prosperitatea poporului prieten sudanez.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Excelenței Sale NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România
BUCUREȘTI

Am primit cu mare plăcere felicitările dumnevoastră sincere și cordiale cu prilejul celei de-a XIII-a aniversări a zilei naționale a Republicii Sudan.

Vă rog să primiți mulțumirile mele sincere și prin dumneavoastră, Domnule Președinte, transmit în numele meu personal și al colegilor mei, membri ai Consiliului Suprem de Stat, cele mai bune urări de sănătate Excelenței Voastre și de prosperitate poporului prieten român.

ISMAIL AL AZHARI
Președintele Consiliului Suprem de Stat al Republicii Sudan

IERI, ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ A FOST LANSATĂ NAVA COSMICĂ „SOIUZ-5" AVÎND LA BORD PE COSMONAUȚII BORIS VOLÎNOV, ALEXEI ELISEEV ȘI EVGHENI HRUMOV. (Citiți amănunte în pag. a VI-a).

FAPTUL DIVERS

Anonimul

În aceste zile, la o oră de aglomerație intensă pe străzile Capitalei, în stația „Conservatorul Ciprian Porumbescu", de pe linia mașinii 37, în îmbulzeală, unui cetățean i-a zburat pălăria. Autobuzul si-a continuat cursa, cel în cauză nemaiputînd coborî. Nu mică i-a fost surpriza cînd, cu cîteva stații mai departe, dintr-un autoturism particular a coborît un cetățean care s-a adresat pasagerilor : „Cineva dintre dv. a pierdut o pălărie. Iat-o !". Este gestul banal al unui anonim, dar semnificația lui poartă un nume : **solicitudine.**

Mustrare „severă"

Pe cînd era numai inginer-șef la antrepozitul frigorific din Bacău, Nicolae Popa a făcut o deplasare „în interes de serviciu" la „Tehnoutilaj" în Odorhei. Motive erau ! Întîi, recepționarea mașinii proprietate personală. Apoi procurarea — dacă se putea — a cîtorva piese de schimb pentru un autoturism „Moskvici". Și s-a putut ! Culmea, însă, antrepozitul n-avea o astfel de mașină. Avea, în schimb, tovarășul inginer-șef. Și-atunci ? Atunci, antrepozitul frigorific vinde piesele (de care n-avea nevoie) O.C.L. Produse industriale, care le vinde — cui ? Inginerului respectiv. E drept că, în această tranzacție, s-a plătit mai puțin cu vreo 550 lei, dar merita. Merita chiar prețul integral. S-a dovedit totodată că „beneficiarul" mai avea la activ unele deficiențe profesionale și era normal să primească o sancțiune... Și a primit postul de director al antrepozitului.

Oameni reci...

Cu puțin timp în urmă aminteam la această rubrică despre cei peste cîteva mii de locuitori din cartierul de blocuri de pe Platoul romanilor din Alba Iulia care sînt puși în fața unei dileme ce pare insolubilă : sau fără căldură sau fără apă caldă la robinete. Amîndouă nu se poate, pentru că centralele termice au fost proiectate și executate greșit. Ei bine, problema s-a rezolvat : nici apă caldă, nici căldură. Centralele termice au rămas fără... combustibil acum, în plină iarnă. În noaptea de 7 spre 8 ianuarie nu-a fost căldură deloc. Afară era un ger de minus 29 de grade Celsius. Familii întregi tremură în casă și gîndesc : ce păcat ! Nimeni din conducerea I.G.C.L. Alba-Iulia nu locuiește aici ! După cele întîmplate, dintre cei răspunzători de situația creată nu tremură nimeni ?

Surprize pe gheață

În urma unor repetate sesizări, împreună cu reprezentanți ai miliției municipiului București am făcut o vizită la patinoarul din Floreasca. Ce se constată ? Unii copii nesupravegheați (Hălingă C-tin din str. Puccini 6, Toth Rudolf, Calea Floreasca 126, Andrei Gheorghe, str. Beethoven 2, Grigore Ion, str. M. Andreescu 15, și mulți alții) provoacă incidente neplăcute pe patinoar. Cabinetul medical nu funcționează, pentru că personalul medicosanitar lipsește nejustificat, bufetul oferă Pepsi, cafea și coniac dar nu lapte și ceai, „din lipsă de personal". În incintă s-a deschis un adevărat talcioc de patine. Am aflat cu ocazia că rezultate bune au dat în trecut echipele de supraveghere formate din uteciști. De ce s-o fi renunțat la această practică ?

Vînătorească

Din Tîrgu Mureș ni se comunică : Noi, vînătorii, ne angajăm să împușcăm în acest sezon, în pădurea Iedu din apropiera orașului, peste 1 000 de vulpi platinate, argintii, albastre și... de alte culori". La rîndu-ne, noi consemnăm angajamentul. Ce se va întîmpla în caz de nerespectare ? Este știut doar că șiretele cu cozi stufoase au jucat adeseori feste vînătorilor. Totuși, nu vă impacientați. De mirare ar fi să nu-l depășească ! Altfel de ce s-ar mai numi vînători ?

Scurtissimă

Cineva, dintr-un minister, remarca — evident, supărat — într-o recentă convorbire : „Așa de aglomerate au ajuns hotelurile bucureștene încît nu mai știm ce să ne facem. Ultimele ședințe cu directorii de întreprinderi, bunăoară, am fost nevoiți să le ținem tocmai la Sinaia și la Poiana Brașov". Ce să mai spunem ? Încurcată treabă cu hotelurile. Nu-i nimic ! O vent ea și vara. Și-atunci, oricum, va fi sezon și pe... litoral.

Rubrică redactată de
Ștefan ZIDĂRIȚĂ
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Însemnări despre salarii și venituri neînscrise pe statul de plată

În orînduirea noastră socială, venitul național aparține în întregime celor ce muncesc : prin partea care se repartizează pentru fondul de consum se asigură mijloacele de existență, nivelul de cultură și dezvoltarea multilaterală a personalității celor care contribuie, prin munca lor, la crearea acestuia, iar prin partea care se repartizează fondului de acumulare se asigură dezvoltarea mai departe a forțelor de producție ale societății, crearea de noi locuri de muncă, sporirea în continuare a produsului social și a venitului național însuși, ceea ce permite noi creșteri ale fondului de consum. În felul acesta, **eforturile pentru dezvoltarea continuă a economiei și creșterea an de an a venitului național constituie o bază trainică a ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului, obiectiv major și țel suprem al politicii partidului și statului nostru.**

Pe măsura creșterii potențialului economic al țării s-au îmbunătățit continuu condițiile de viață ale oamenilor muncii. Măsurile luate pentru traducerea în fapt a hotărîrilor Congresului al IX-lea al partidului cu privire la ridicarea sistematică a nivelului de trai au dus la creșterea constantă a veniturilor bănești ale populației, ca și a veniturilor provenite din salarii. Totodată, prin aplicarea noii legi a pensiilor, au fost majorate toate categoriile de pensii ; începînd cu 1 ianuarie 1967, beneficiază de pensii lunare în bani și peste 1,1 milioane de membri ai cooperativelor agricole de producție. Cifre publicate recent adaugă noi argumente în sprijinul celor menționate : paralel cu creșterea salariului real au sporit considerabil și cheltuielile social-culturale — care au un rol însemnat în veniturile populației — ele totalizînd, în 1968, suma de 31 miliarde lei, față de 22 miliarde în 1965 și urmînd să crească anul acesta la 33 miliarde ; o asemenea creștere, deosebit de mare, depășește procentual creșterea venitului național.

Măsurile întreprinse în sprijinul îmbunătățirii continue a nivelului de trai, sporirii salariilor diferitelor categorii de oameni ai muncii se înfăptuiesc pe baza dezvoltării necontenite a industriei și agriculturii, a tuturor ramurilor economiei naționale, creșterii an de an a acumulărilor socialiste, a potențialului economiei naționale. Ele sînt rezultatul nemijlocit al contribuției sporite pe care oamenii muncii o aduc în efortul colectiv de valorificare superioară a tuturor rezervelor existente, de materializare a întregului potențial creator.

În contextul grijii pentru ridicarea nivelului de trai, **trebuie menționată în mod deosebit atenția pe care partidul și guvernul o acordă în permanență celor cu salarii mici.** În baza realizărilor importante obținute în primii ani ai actualului cincinal în dezvoltarea producției industriale și agricole, în sporirea productivității muncii, reducerea cheltuielilor de producție și ridicarea eficienței economice, în întărirea potențialului material al țării, au fost posibile măsuri pentru creșterea nivelului de trai și satisfacerea în condiții mai bune a cerințelor de consum și, totodată, au fost create condițiile de a se lua — cu un an mai devreme decît era prevăzut în planul cincinal — noi măsuri în direcția creșterii mai accentuate a veniturilor oamenilor muncii cu salarii mai reduse. Astfel, salariile mici din toate ramurile economiei au fost majorate, cu începere de la 1 august 1967, cu 7—20 la sută, ceea ce reprezintă o medie de 10 la sută, salariul minim pe economie fiind ridicat la 700 de lei lunar.

În cadrul larg al experimentării noului sistem de salarizare din anii 1968—1969 se prevede ca salariile acestei categorii de angajați să sporească în continuare, astfel ca, împreună cu majorarea din 1967, ei să obțină o creștere mai însemnată decît cea prevăzută pentru restul salariaților. Față de creșterea medie pe economie, cea prevăzută pentru angajații cu salarii mici va fi mai mare cu aproape 50 la sută. Firește, criteriul de bază al retribuției îl reprezintă cantitatea și calitatea muncii, aportul concret al fiecăruia la dezvoltarea economică și social-culturală a țării, încît diferențierile vor continua să existe în funcție de calificarea fiecăruia, de valoarea produsului muncii prestate. Dar, pe ansamblul economiei, aplicarea procentelor mai ridicate la salariile mici este menită să ducă la micșorarea decalajului între salariile diferitelor categorii de salariați. De altfel, în procesul dezvoltării, conținutul noțiunilor de venituri mici, mijlocii și mari este în permanentă modificare, fiecare din aceste grupări regăsindu-se, an de an, la un nivel mai ridicat al veniturilor respective.

Grija deosebită față de această categorie de oameni ai muncii se manifestă în mod pregnant și în eșalonarea ramurilor în care se experimentează noul sistem de salarizare. După cum s-a anunțat, majorarea salariilor a început de la 1 ianuarie 1969. În grafic se prevede ca, în mod eșalonat, să fie cuprinși în acțiunea de majorare și de generalizare a noului sistem de salarizare toți lucrătorii din ramurile în care se realizează — datorită specificului producției, mai precis a unui volum mare de activități care nu presupun o calificare prea înaltă — salarii medii mai scăzute, cum sînt industria alimentară, industria ușoară etc. Așa cum s-a precizat la plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1968, **în cursul acestui an se va realiza de fapt generalizarea îmbunătățirii salarizării, fiind cuprinși în majorare toți salariații din economie.** Această acțiune a și început la 1 ianuarie 1969 prin majorarea salariilor în învățămîntul de toate gradele.

După cum s-a mai arătat, necesitatea de a așeza pe baze economice mai sănătoase activitatea unor sectoare de activitate a impus unele măsuri privind reașezarea chiriilor, a prețului lemnelor și a combustibilului în general. Pentru ca salariații cu venituri mici să nu fie afectați de aceste măsuri, **sume importante sînt plătite de stat sub formă de indemnizații,** care compensează unele cheltuieli. De exemplu, pentru a se asigura o aprovizionare corespunzătoare cu combustibil, salariații cu un salariu de pînă la 1 200 lei lunar și care au copii pot să-și procure lemne de foc cu un preț redus, de 100 lei tona. De asemenea, lucrătorii cu salarii de pînă la 1 000 lei lunar primesc o indemnizație pentru chirie, care este egală cu diferența dintre chiria nouă și cea veche în cazul cînd aceștia au copii, sau cu jumătate din această diferență în cazul cînd nu au copii. Pentru lucrătorii care au salarii între 1 000 și 1 500 lei lunar, diferența de chirie se acordă în proporție de 75 la sută pentru cei cu copii și de 25 la sută pentru cei fără copii. Pe această cale s-a asigurat îmbinarea mai justă a intereselor economiei naționale cu cele ale cetățenilor, grija față de oamenii muncii cu spiritul de echitate socială.

Fără îndoială, **una din măsurile cele mai importante inițiate de partid este înfăptuirea amplului program de construcție a locuințelor diversificate, pe mai multe categorii de confort, finisaj și dotare, a cărui realizare este în curs.** Dintre aceste locuințe, **o bună parte vor fi locuințe ieftine, unde chiriile vor fi mai mici, chiar sub cele dinainte de reașezarea chiriilor.** Rezultatele care s-au și obținut în acest domeniu permit să se asigure construirea, în 1969, a aproximativ 30 000 de apartamente în plus pe țară. În felul acesta se creează diferitelor categorii de oameni ai muncii cu salarii mai reduse posibilități și condiții mai bune de locuit.

Avîndu-se în vedere scopul urmărit, **s-a acționat, concomitent, și pe calea sporirii puterii de cumpărare a populației cu venituri mai mici,** creîndu-i-se anumite avantaje de care să se bucure în mod deosebit. Între acestea se numără cele privind posibilitatea de a se aproviziona în condiții corespunzătoare. Astfel, planurile întreprinderilor producătoare de bunuri de consum prevăd, între altele, **fabricarea unor produse ieftine într-o gamă largă de sortimente.** Printre acestea se numără țesături de bumbac și lînă, tricotaje, încălțăminte, mobilă, mașini de gătit, aparate de radio etc. Realizarea acestor produse este urmărită nu numai prin planurile de producție, ci, în același timp, și de comerț, care are datoria să asigure o judicioasă repartizare teritorială și comercializarea lor potrivit intereselor consumatorilor. De asemenea, în ultimii ani, în comerțul de stat s-au efectuat periodic reduceri de prețuri la numeroase produse, ca de exemplu confecții, țesături, aparate electro-casnice etc.

Pe lîngă aceste drepturi și avantaje o parte din **salariați beneficiază de alocații de stat pentru copii** (în 1968, volumul acestor alocații s-a ridicat la 3,3 miliarde lei, din care cea mai mare parte a revenit celor cu venituri sub salariul mediu), de prioritate în acordarea burselor pentru elevi și studenți, de abonamente gratuite la transportul în comun etc. În același spirit, s-a **prevăzut ca, în etapa actuală, majorarea salariilor să nu afecteze în nici un fel drepturile acordate în funcție de nivelul salariilor tarifare,** aceste drepturi menținîndu-se în continuare chiar dacă se depășesc plafoanele de salarii stabilite prin reglementările în vigoare.

Toate cele de mai sus se pot demonstra însă cel mai bine prin ilustrarea pe cazul concret. Să luăm, de exemplu, un muncitor strungar de categoria a 5-a de salarizare, care primește lunar, în medie, prin salariul tarifar și depășirea normelor sau premii, aproape 1 300 lei. Dacă el are 3 copii, din care unul la creșă și doi la școală, primește în plus 300 lei pe lună drept alocație de stat pentru copii. De asemenea, primește în mînă, în ipoteza că ocupă un apartament de 3 camere, o indemnizație de chirie de circa 75 lei lunar. Sînt însă și o serie de plusuri nevăzute, dar resimțite din plin de bugetul familiei. Bunăoară, cei 4 940 lei, cît cheltuiește statul anual pentru fiecare copil ținut în creșă, reprezintă o sumă de 412 lei lunar. La fel, cheltuielile suportate de stat pentru 2 copii la școala generală se ridică la 2 380 lei anual și, respectiv, 198 lei lunar. Totalizînd aceste plusuri, care însumează 985 lei, rezultă că, de fapt, strungarul respectiv nu primește 1 300 lei, ci 2 275 lei pe lună. Iar în afara veniturilor din fondurile sociale de consum, menționate mai sus, salariații beneficiază și de serviciile ocrotirii sănătății, ale dotărilor cultural-sportive — în mod gratuit sau cu tarif redus.

Complexul de măsuri amintit, ca și cele care se iau în continuare în acest domeniu, eforturile ce se fac pentru o cît mai bună aprovizionare a populației și menținerea la nivelul stabilit prin plan a prețurilor la produsele de larg consum — toate tind spre un scop bine precizat : ridicarea continuă a standardului de viață al tuturor oamenilor muncii, pe fundamentul trainic al dezvoltării întregii noastre economii, a științei și culturii socialiste. În înfăptuirea unor asemenea obiective este de la sine înțeles că sînt necesare în continuare o participare activă, rodnică în activitatea de producție, îndeplinirea și depășirea sarcinilor economice ce stau în fața fiecărei întreprinderi, contribuția tuturor oamenilor muncii la sporirea venitului național — condiție decisivă pentru îmbunătățirea continuă a nivelului de trai. Îndeplinirea exemplară a sarcinilor stabilite, asigurarea unui ritm înalt productivității muncii, rentabilizarea tuturor unităților economice în condițiile respectării parametrilor de calitate, valorificarea tuturor posibilităților existente, a capacităților umane precum și a condițiilor materiale se vor reflecta în creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii. Între contribuția cu care fiecare om al muncii își înscrie numele în efortul colectiv de dezvoltare economică a țării și retribuția cu care îi este răsplătită munca este o strînsă interdependență, afirmîndu-se astfel în mod practic principiul socialist al repartiției, al echității sociale. Conștienți de acest lucru, oamenii muncii își dăruiesc întreaga lor pricepere și energie îndeplinirii exemplare a sarcinilor de producție, traducerii în faptă a obiectivelor însuflețitoare stabilite de Congresul al IX-lea al partidului, din planul de stat pe anul în curs.

Gheorghe STOICA
membru în Comitetul de Stat pentru Organizare și Salarizare

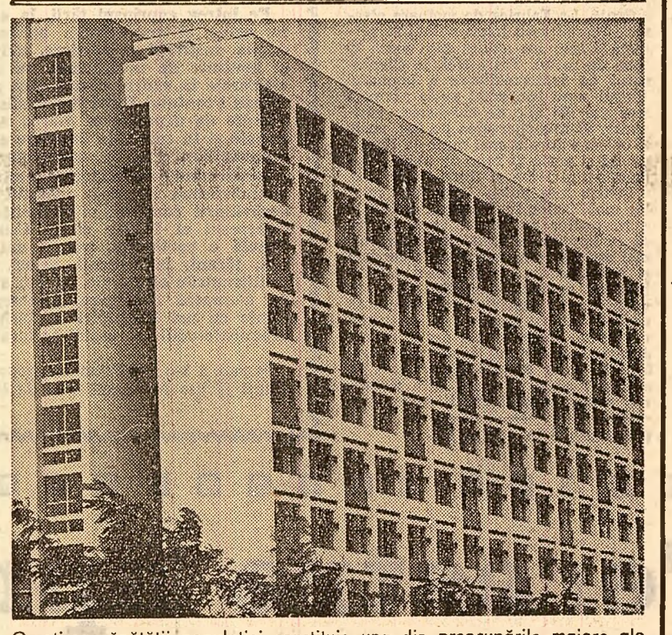

Ocrotirea sănătății populației constituie una din preocupările majore ale statului nostru socialist. În ultimii ani s-au construit în județele țării numeroase spitale, maternități, policlinici. **În fotografie :** noul spital de copii din Oradea, avînd o capacitate de 600 de locuri, va fi dat în folosință la începutul lunii martie a.c. (Foto : **S. Cristian**)

UN STRĂLUCIT MILITANT AL MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI DIN ROMÂNIA

90 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI ȘTEFAN GHEORGHIU

Descriind la începutul secolului nostru figura muncitorului revoluționar, vestita scriitoare italiană Ada Negri își alesese drept erou reprezentativ pentru poemul său intitulat „Proletarul" un român. Era Ștefan Gheorghiu, unul dintre cei mai de seamă organizatori și conducători ai mișcării muncitorești din România de la sfîrșitul secolului trecut și începutul secolului al XX-lea. În personalitatea lui s-au înmănunchiat în mod desăvîrșit însușirile nobile ale proletariatului român : intransigența revoluționară, patriotismul înflăcărat, devotamentul pînă la sacrificiu pentru împlinirea idealurilor clasei muncitoare, pentru cauza socialismului.

Născut la 15 ianuarie 1879 într-o familie de muncitori din Ploiești, Ștefan Gheorghiu a pășit în viitoarea vieții într-o perioadă cînd proletariatul din România se afirma tot mai puternic pe scena vieții social-politice, ridicînd sus steagul luptei pentru drepturi și libertăți democratice, pentru progres și prosperitate. Ca un rezultat firesc al dezvoltării și maturizării mișcării noastre muncitorești, al însușirii de către aceasta a ideilor marxiste, s-a constituit în 1893 Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România.

Deosebit de intensă era activitatea pe care o desfășura în acel timp mișcarea muncitorească din zona petroliferă și din orașul Ploiești. La clubul muncitoresc din oraș se țineau ședințe săptămînale și conferințe publice, se organizau variate acțiuni și manifestări muncitorești. Cu un deosebit interes lua parte la toate acestea tînărul muncitor tîmplar Ștefan Gheorghiu. În conștiința lui avea un deosebit ecou activitatea organizațiilor muncitorești, hotărîte *„să stabilească frăția și solidaritatea între lucrători, să lupte pentru îmbunătățirea stării morale și materiale a lucrătorilor"*, să realizeze *„progresarea materială, morală și intelectuală a tuturor muncitorilor"*. Stăpînit de o nestinsă sete de cunoaștere, el citea cu nesaț o vastă literatură : opere ale lui Marx, Engels, ale socialiștilor români, ale marilor nostri scriitori. *„Zeci și sute de lucrări bune și folositoare din toate domeniile culturii omenești trecură prin mîinile lui"* — notează despre el M. Gh. Bujor, bun prieten și devotat tovarăș de luptă.

Atunci cînd elementele burghezo-liberale, așa-zișii „generoși", au dus prin trădarea lor la dezorganizarea partidului socialist, Ștefan Gheorghiu împreună cu I. C. Frimu, Al. Constantinescu, Al. Ionescu și alți fruntași ai mișcării muncitorești din România au rămas mai departe „soldați credincioși ai steagului roșu al proletariatului". Într-un manifest al Comitetului executiv al „Clubului muncitorilor" din București, la care subscria majoritatea muncitorimii, se arăta că *„oricît guvernele claselor stăpînitoare ar prigoni și închide pe luptătorii pentru dreptate, oricît unii ar dezerta în tabăra exploatatorilor, mișcarea muncitorească nu piere, ci din ce în ce devine mai puternică, mai neînvinsă"*. În acel moment critic, Ștefan Gheorghiu, ancorat cu întreaga sa ființă în realitățile țării, strîns legat de frații săi de clasă, scria într-o scrisoare adresată conducerii Clubului muncitorilor din București că : **„mai mulți tineri de inimă între care mă număr și eu, autorul acestei scrisori, vroim a lupta din răsputeri pentru luminarea muncitorimii".** Cuvîntul lui a devenit de îndată faptă. Călătorește neobosit dintr-un loc într-altul, la nevoie chiar pe jos, îndemnînd și sprijinind muncitorii să se organizeze și să se unească. În întreprinderile din Valea Prahovei, în fabricile și uzinele din București, Turnu Severin, Craiova, în porturile dunărene și în numeroase alte locuri, Ștefan Gheorghiu a fost printre inițiatorii și organizatorii grevelor care exprimau hotărîrea de luptă a muncitorimii, împotriva condițiilor neomenești de muncă și de trai impuse de patroni.

O contribuție de seamă a adus Ștefan Gheorghiu la uriașa activitate depusă pentru organizarea muncitorimii în sindicate pe care le considera „fortificațiile proletariatului". **„Numai prin noi înșine — arăta el într-o cuvîntare — numai prin organizare, prin muncă și luptă energică muncitorii se vor mintui de toate relele de care suferă astăzi".**

Un remarcabil talent de publicist, admirabile însușiri de orator și alese calități de organizator a dovedit Ștefan Gheorghiu în lupta pentru refacerea partidului politic al clasei muncitoare. Ales în ianuarie 1908 membru supleant în Comitetul Central al Uniunii Socialiste, el a muncit fără preget pentru înfăptuirea acestui arzător deziderat al proletariatului român. **„Partidul de clasă al muncitorilor va fi în stare să smulgă din mîinile politicianismului hrăpăreț și legi economice mai bune, și legi politice mai drepte"** — arăta el la o întrunire a muncitorilor din Ploiești. Cu însuflețirea și spiritul combativ care îi erau proprii, el s-a situat printre delegații fruntași cu un aport însemnat la congresul de reconstituire a Partidului Social-Democrat. Din acel moment și pînă la sfîrșitul prematur al vieții sale, Ștefan Gheorghiu și-a împletit propriul destin cu cel al partidului.

Un episod însemnat în viața lui Ștefan Gheorghiu l-au constituit evenimentele din timpul sîngerosului an 1907. Atunci cînd vîlvătaia marilor răscoale țărănești cuprinsese țara de la un capăt la altul, el s-a aflat printre acei militanți revoluționari din mișcarea socialistă care au luat apărarea truditorilor pămîntului, care și-au dat seama de forța pe care o reprezenta unitatea de luptă a muncitorilor și țăranilor. La Buștenari, Telega, Urleta, Pantazi, Crivina, Balta Doamnei, cuvîntul lui îmbărbătător aprindea fulgerele revoltei în inimile sătenilor. Iar cînd la Cîmpina cîteva sute de țărani se aflau arestați sub baionetele jandarmilor, Ștefan Gheorghiu a organizat o mare manifestație a muncitorilor de la „Steaua Română", care a silit autoritățile să-i elibereze pe țărani.

Activitatea sa consecvent revoluționară i-a adus o permanentă prigoană din partea stăpînirii burghezo-moșierești. În urma nenumăratelor arestări și a perioadelor lungi de detențiune între ziduri reci și întunecoase ale închisorilor, a contractat încă din 1907 o gravă boală de plămîni. În martie 1914, luminoasa flacără a vieții lui se stingea pe unul din paturile sanatoriului de la Filaret. Ștefan Gheorghiu a fost petrecut pe ultimul său drum de o impresionantă mulțime de oameni.

Astăzi, la împlinirea a 90 de ani de la nașterea acestui erou al clasei noastre muncitoare, întregul popor român îi cinstește memoria luptînd cu nesecată energie pentru înălțarea patriei, pe care el a iubit-o atît de mult, pe culmile tot mai înalte ale socialismului și comunismului, pentru înfăptuirea idealului căruia Ștefan Gheorghiu își consacrase întreaga viață.

Ca și atunci cînd Ștefan Gheorghiu intra în veșnicie, și azi ni se par revelatoare cele scrise în urmă cu 35 de ani în „România muncitoare" : *„Memoria lui va fi o mîndrie pentru clasa muncitoare din România, pentru învățătura socialistă a iubirii, a păcii, a dreptății, pe care le-a slujit cu atîta devotament"*.

Dr. I. SPĂLĂȚELU

BUCUREȘTIUL DE MÎINE

(Urmare din pag. I)

bul restructurate — cum este cazul Curții Vechi — dacă nu totul poate fi păstrat ca atare, cred că ponderea principală o va deține și în continuare masa de construcții istoricește constituită. Este posibil ca anumite dotări importante să contribuie în mod hotărîtor la conturarea unor piețe sau artere, fără însă ca prin aceasta să se modifice esențial personalitatea arhitectural-urbanistică a zonei centrale. Mă refer la lucrări cum sînt cele proiectate pe dealul Arsenalului, Centrul de televiziune, Institutul de matematici al Academiei, extinderea Palatului telefoanelor, lucrări de natură să ofere o cadență superioară, valori noi grefate pe un fond general preexistent. Arhitectura nouă, Bucureștiul nou vor fi reprezentate în cartierele noi, așezate perimetral, dar contemporane prin conținut, dotare, caracter.

Există cîteva zone sau nuclee în care văd germenii dezvoltării în continuare a orașului. De exemplu, prin mutarea aeroportului internațional la Otopeni, servitutile și restricțiile din jurul aerogării Băneasa se vor reduce substanțial, astfel încît dincolo de lacuri — într-o zonă cu un regim actual rural, cu căsuțe mici și împrăștiate — se creează o bună rezervă pentru viitor, menită să imprime alt caracter, într-o notă de spectaculozitate, acestui important acces, dinspre nord, în Capitală. Asemenea rezerve mai oferă piețele Unirii, Victoriei și altele.

După mine, într-o etapă nu prea îndepărtată, va fi hotărîtoare trecerea la o eficiență sporită în utilizarea terenului urban. Mărirea densității, mai ales în zonele centrale, este o cerință recunoscută a urbanismului contemporan. Realizarea ei constituie un element esențial al concepției și trebuie urmărită în mod consecvent, pe tot parcursul gîndirii și elaborării soluțiilor. Densitățile mari sînt astăzi un lucru obișnuit în toate orașele lumii, iar ele se realizează prin concretizarea unei viziuni pe care o denumim în mod curent **urbanism spațial,** impunînd introducerea celei de-a treia dimensiuni în construcția orașelor, utilizarea volumului și nu numai a suprafeței, dispunerea de funcțiuni în spațiul efectiv și nu alăturarea lor pe teren.

Consider că, terenuri cum este cel de pe locul fostului Teatru Național, în preajma Palatului telefoanelor, se pretează prin excelență la soluționări spațiale, etajate. Spațialitatea pretinde însă coordonarea și comasarea investițiilor. Utilizarea fragmentată a terenului, deschiderea de șantiere paralele, execuția și exploatarea pe parcele devin astăzi neavantajoase".

„Majoritatea urbaniștilor au formația de arhitecți și văd realizarea unui oraș în mod asemănător cu aceea a unui ansamblu arhitectural, ne-a spus prof. arh. **Gheorghe Petrașcu.** Adică să existe mai întîi o concepție, un proiect pe care generațiile următoare să le respecte. Un asemenea punct de vedere datează încă din antichitate, s-a manifestat în timpul Renașterii, iar în epoca noastră a dobîndit o largă adeziune. Or, cum realizarea unui oraș se desfășoară în timp, paralel cu viața propriuzisă a acestora, este foarte firesc ca proiectele de urbanism să fie mereu restudiate, adaptate noilor condiții.

Asemenea considerații generale sînt valabile și în cazul Bucureștiului. Acest prim oraș al țării — care nu poate fi privit în sine, ci numai în raport cu dezvoltarea tuturor centrelor urbane din România — continuă să fie despărțit printr-un decalaj apreciabil de localitățile imediat următoare ca mărime. De aceea îmi pare justificată ideea de a stăpîni creșterea Capitalei, favorizînd astfel dezvoltarea celorlalte orașe, tendință care se poate realiza prin dezvoltarea bazei materiale a tuturor centrelor urbane, prin echilibrarea potențialului industriilor Bucureștiului, în avantajul altor localități. Dacă însă presiunea factorilor de creștere continuă să se exercite și să-și sporească intensitatea, ea nu ar trebui ignorată, ci judicios direcționată. Lărgirea razei de cuprindere a schiței de sistematizare, a razei de aplicare a controlului, așa cum în Anglia, de pildă, există un plan al marii Londre, ar putea fi soluția utilă. După cum sistematizarea Capitalei ar putea fi urmărită simultan în mai multe ipoteze, pentru ca urbaniștii să fie pregătiți să înfrunte așa-zisul neprevăzut.

Privit din interior, se poate observa că Bucureștiul prezintă mari diferențe între sectoarele sale administrative. Unele nu au un centru sau sînt lipsite de spații verzi. Dotările sînt inegal răspîndite și de cele mai multe ori nu se dezvoltă în profunzime. Orașul nu are **centre,** ci numai niște **linii de animație,** desfășurate de-a lungul celor două artere principale care se întretaie în piața Bălcescu. Cred că ar fi de insistat asupra dezvoltării tramei stradale și rețelei de dotări **în suprafață.** Aș da niște exemple : Cișmigiul a constituit la vremea lui un adevărat centru de atracție al orașului, la fel lacurile din nord, cu parcul Herăstrău, dar ele reprezintă acum mult prea puțin. Ar fi de un deosebit efect ca spații publice de un similar interes să fie distribuite în întreg perimetrul urban".

„Consider că monumentele istorice ar trebui puse mai atent în valoare pe plan urbanistic și încadrate în viața orașului, susține prof. arh. **Grigore Ionescu.** Orașul ar putea fi dezvoltat pornindu-se de la nuclee alese cu discernămînt, piețe, străzi sau fragmente, constituite istoricește și posedînd un caracter definit. Continuînd această idee, presupun că ar trebui întocmite, pe baza unui studiu unitar, detalii de sistematizare pentru întreg perimetrul central, păstrîndu-se aspectul tradițional al străzilor-coridor.

Cît despre cartierele noi, mă întreb de ce trebuie să aibă înfățișarea unui cîmp în care au fost aruncate la întîmplare niște cuburi și paralelipipede ? S-a renunțat la urbanismul tradițional, foarte bine, dar microraionul nu ni se poate înfățișa oare ca o compoziție armonioasă, echilibrată, ca un organism tot atît de viabil pe cît era strada de odinioară ?

Eu unul, n-aș vedea orașul întinzîndu-se mai departe în suprafață, ci mai degrabă însoțit de niște nuclee independente, de niște localități-satelit așezate la distanțe convenabile. Din punct de vedere al rezolvării circulației, mi se pare că reluarea studiilor pentru realizarea unei rețele de metrou este cît se poate de bine venită. O asemenea lucrare, deși dificilă, va oferi dezvoltării armonioase a orașului premise deosebit de favorabile".

„De curînd, în cadrul Institutului „Proiect-București" a fost luată în studiu sistematizarea comunelor suburbane din teritoriul administrativ al municipiului București, ne-a spus conf. arh. **Dinu Vernescu.** Aceste comune au crescut uimitor în ultimii 20 de ani : Pantelimon de aproape trei ori, Dobroești și Bragadiru de aproape două ori și jumătate, iar Voluntari de două ori și jumătate în numai 12 ani ! Pe total, populația din suburbane a crescut de aproximativ două ori între 1948 și 1968, apropiindu-se de 100 000 de locuitori. Însuși orașul propriu-zis s-a extins, prin înglobarea unor suburbane. Fenomenul semnalat îmi pare a fi cheia dezvoltării viitoare a Capitalei.

Tendința de a se limita creșterea marilor orașe la cel mult 2 milioane de locuitori nu și-a prea dovedit, în lume, viabilitatea. Există o contradicție între cerințele economice ale concentrării locurilor de muncă și cele urbanistice, de limitare a creșterii localităților. Consider că singura soluție — pe care viața a confirmat-o pretutindeni — este constituirea de sisteme urbane, sisteme de metropole cu sateliți. Localitatea-satelit pretinde locuri de muncă proprii, legături rapide și de mare capacitate cu metropola, un caracter urban care s-o facă atrăgătoare, tentantă. Sateliții se pot grupa fie de jur împrejur, în cazul unor metropole foarte mari, fie dispuși pe axe preferențiale, soluție potrivită pentru cazul analizat și adoptată tot mai frecvent în ultimul timp, pe plan mondial.

Concepînd viitorul sistem urban București ca pe o metropolă cu sateliți grupați **pe axe preferențiale,** se pot distinge 4 posibilități de constituire a unor asemenea axe, în ipoteza că solicitările vor crește peste cele 1,8—2 milioane prevăzute în schița de sistematizare. Către nord, pe direcția Otopeni—Snagov și cu posibilități de dezvoltare pînă la Ploiești, pe o axă bipolară, s-ar putea înscrie 7—8 localități, găzduind pînă la 500 000 de locuitori. Această axă dispune de pe acum de o cale ferată electrificată, de două șosele, i se propune o viitoare autostradă și ar mai pretinde o linie de monorai. Către nord-vest, de-a lungul Colentinei, pe direcția Străulești—Mogoșoaia—Buftea—Crevedia și cu continuare posibilă spre Titu—Golești se conturează o axă deschisă, cu o capacitate de 250 000 de locuitori. Ea dispune de o rețea densă de căi ferate, de un triaj, de numeroase locuri de agrement și ar mai necesita o linie rapidă de transport în comun.

A treia și a patra axă s-ar proiecta spre nord-est (Voluntari—Afumați—Ștefănești — zona de agrement Căldărușani) respectiv spre sud (Progresul—Jilava—Argeș—Comana, eventual cu prelungire pînă la Giurgiu și Dunăre). În acest fel, patru dintre localitățile suburbane au șanse de a se dezvolta în chip de orașe-satelit, corespunzător celor patru axe : Otopeni, Mogoșoaia, Voluntari, Jilava. Ele ar urma să constituie prima etapă de realizare a sistemului urban București, soluție pe care o consider utilă ca ipoteză de lucru, în varianta nedezmințită de viață a unei creșteri impetuoase a Bucureștiului".

★

După cum se vede, interlocutorii noștri abordează dezvoltarea și sistematizarea Capitalei din unghiuri care, deși se interferează adesea, prezintă și unele deosebiri. Cititorii se pot întreba — și pe drept cuvînt — cine dintre cei solicitați să-și exprime opinia se află mai aproape de realitate ? De bună seamă, răspunsul definitiv la această întrebare nu îl va da decît verificarea practică a previziunilor, pe măsura trecerii anilor. Constatăm însă, de la bun început, că punctele de vedere expuse se întregesc reciproc, se completează, aruncînd lumină asupra unor laturi variate ale fenomenului analizat.

Din confruntarea opiniilor reies multe idei interesante, viziuni noi, menite să fertilizeze căutările urbaniștilor noștri, să ofere un cadru mai larg analizei atente, interpretării și cuprinderii în variante de lucru a unor ipoteze de dezvoltare paralele. O asemenea considerare elastică, ținînd seama de o perioadă mai amplă de timp, poate îmbina direcționarea, utilă și necesară, cu acea maleabilitate care să o facă cît mai realistă, compatibilă cu clocotul nestins al vieții. În fapt, această perpetuă acomodare între funcțiune și structură, între conținut și formă, între orașul nevăzut dar esențial și dinamic al colectivității umane, și orașul de ziduri și spații care îi aparține și o găzduiește reprezintă însuși sensul urbanismului.

SUB SEMNUL UNITĂȚII INDESTRUCTIBILE A ÎNTREGULUI POPOR ÎN JURUL PARTIDULUI, CONTINUĂ DESEMNAREA CANDIDAȚILOR ÎN ALEGERI AI FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

În adunările cetățenești care au avut loc zilele acestea au fost desemnați următorii candidați ai Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională în :

JUDEȚUL ALBA : Aurel Moga, ministrul sănătății, în circumscripția electorală nr. 5 Abrud, **George Homoștean**, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 9 Blaj.

JUDEȚUL ARAD : Filip Geltz, vicepreședinte al CENTROCOOP, în circumscripția electorală nr. 9 Beliu, **Avram Bunaciu**, președintele Comisiei constituționale a M.A.N., în circumscripția electorală nr. 8 Ineu, general-locotenent **Nicolae Militaru** în circumscripția electorală nr. 10 Gurahonț, **Ștefan Mocuța**, secretar al comitetului județean de partid, în circumscripția electorală nr. 12 Lipova, **Ileana Mihăilescu**, țesătoare la uzina „30 Decembrie", în circumscripția electorală nr. 4 Arad-Vest.

JUDEȚUL ARGEȘ : Matei Ghigiu, ministrul construcțiilor pentru industria chimică și rafinării, în circumscripția electorală nr. 6 Topoloveni, **Viorica Rotăreasa**, director adjunct la Liceul nr. 2, în circumscripția electorală nr. 1 Pitești-Sud, **Dumitru Petrescu**, prim-vicepreședinte al consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 12 Rociu, **Gheorghe Năstase**, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 13 Valea Mare-Pravț.

JUDEȚUL BACĂU : Maria Rusu, medic primar la spitalul din Bacău, în circumscripția electorală nr. 2 Bacău-Nord, **Gheorghe Popa**, maistru la combinatul de cauciuc sintetic, în circumscripția electorală nr. 12 Livezi.

JUDEȚUL BIHOR : Alexandru Sencovici, ministrul industriei ușoare, în circumscripția electorală nr. 6 Marghita, **Titus Popovici**, scriitor, în circumscripția electorală nr. 12 orașul Dr. Petru Groza.

JUDEȚUL BISTRIȚA-NĂSĂUD : Traian Gîrba, secretar al comitetului județean de partid, în circumscripția electorală nr. 4 Șingiorgiu-Băi, **Vasile Toncean**, președintele C.A.P.-Lechința, în circumscripția electorală nr. 5 comuna Sînmihaiu de Cîmpie.

JUDEȚUL BOTOȘANI : generalmaior **Grigore Răduică**, prim-vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, în circumscripția electorală nr. 2 Dorohoi, **Simion Bughici**, președintele CENTROCOOP, în circumscripția electorală nr. 6 Trușești, **Eugenia Boro**, inginer C.A.P.-Săveni, în circumscripția electorală nr. 4 Săveni.

JUDEȚUL BRAȘOV : Elena Farcaș, președintele C.A.P.-Teliu, în circumscripția electorală nr. 5 Feldioara, **Mihai Rogoz**, sudor la Uzinele de autocamioane din Brașov, în circumscripția electorală nr. 2 Steagul Roșu-Brașov.

JUDEȚUL BRĂILA : George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, în circumscripția electorală nr. 8 Gemenele, **Fătu Socaciceanu**, președintele C.A.P.-Ianca, în circumscripția electorală nr. 7 Făurei.

JUDEȚUL BUZĂU : Virgil Pîrvu, ministrul finanțelor, în circumscripția electorală nr. 11 Nehoiu.

JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN : Iosif Opriș, director general al U.C.M. Reșița, în circumscripția electorală nr. 6 Băile Herculane, **Mihai Lupșan**, maistru principal la Combinatul siderurgic Reșița, în circumscripția electorală nr. 2 Reșița-Vest, **Ioan Cicea**, președintele C.A.P.-Gherteniș, în circumscripția electorală nr. 3 Bocșa, **Petru Munteanu**, șef de brigadă la Întreprinderea minieră Anina, în circumscripția electorală nr. 7 Anina.

JUDEȚUL CLUJ : István Péterfi, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară, prorector al Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj, în circumscripția electorală nr. 9 Gherla, **Vasile Chioreanu**, lăcătuș la uzinele „Tehnofrig", în circumscripția electorală nr. 4 „16 Februarie" Cluj.

JUDEȚUL CONSTANȚA : Mariana Popa, inginer la C.A.P.-Anadalchioi, în circumscripția electorală nr. 3 Năvodari, **Nicolae Coman**, șef lot instalații la trustul de construcții, în circumscripția electorală nr. 8 Băneasa.

JUDEȚUL COVASNA : Carol Kigály, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 3 Baraolt.

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA : Nicolae N. Pădurariu, maistru sondor la schela Moreni, în circumscripția electorală nr. 4 Moreni, **Trandafira Șt. Petrescu**, directoarea Liceului din Răcari, în circumscripția electorală nr. 6 Bilciurești, **Constantin Stătescu**, secretarul Consiliului de Stat, în circumscripția electorală nr. 5 Bălenii.

JUDEȚUL DOLJ : Ion Stănescu, președintele Consiliului Securității Statului, în circumscripția electorală nr. 12 Băilești, **Ion Popescu-Puțuri**, directorul Institutului de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., în circumscripția electorală nr. 6 Leu, acad. **Ilie Murgulescu**, vicepreședinte al M.A.N., în circumscripția electorală nr. 15 Sălcuța, **Alexandru Heinrich**, director general al uzinelor „Electroputere"-Craiova, în circumscripția electorală nr. 2 Brazda lui Novac — Craiova, **Ion Lia**, tehnician la centrala electrică de termoficare Craiova, în circumscripția electorală nr. 3 Combinatul chimic — Craiova.

JUDEȚUL GALAȚI : Eugen Jebeleanu, membru al Uniunii scriitorilor, în circumscripția electorală nr. 9 Independența, **Constantin Dăscălescu**, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 5 Tecuci.

JUDEȚUL HARGHITA : Ioan Cotoț, secretar al Uniunii Generale a Sindicatelor, în circumscripția electorală nr. 4 Bălan, **Luiza Pop**, învățătoare la Școala pedagogică din Odorheiul-Secuiesc, în circumscripția electorală nr. 2 Odorheiul-Secuiesc.

JUDEȚUL HUNEDOARA : Ștefan Tripșa, Erou al Muncii Socialiste, prim-maistru oțelar la Combinatul siderurgic Hunedoara, în circumscripția electorală nr. 3 Hunedoara-Vest, **Ioachim Moga**, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 7 Hațeg, **Aurel Lăpușcă**, director general al Întreprinderii miniere Barza, în circumscripția electorală nr. 10 Brad.

JUDEȚUL IALOMIȚA : Dumitru Dămăceanu, pensionar, în circumscripția electorală nr. 4 Țăndărei, **Soveja Nicola**, inginer agronom la C.A.P.-Lehliu, în circumscripția electorală nr. 8 Lehliu-Gară.

JUDEȚUL IAȘI : Constantin Șelaru, președintele C.A.P. Bivolari, în circumscripția electorală nr. 10 Vlădeni, **Justin Moisescu**, arhiepiscop al Iașilor și mitropolit al Moldovei și Sucevei, în circumscripția electorală nr. 8 Hîrlău.

JUDEȚUL ILFOV : Traian Ionașcu, directorul Institutului de cercetări juridice al Academiei, în circumscripția electorală nr. 9 Mănăstirea, **Ilie Rădulescu**, membru supleant al C.C. al P.C.R., în circumscripția electorală nr. 14 Periș, **Gheorghe Necula**, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 4 Urziceni, **Stelian Iancu**, directorul Șantierelor navale Giurgiu, în circumscripția electorală nr. 5 Slobozia.

JUDEȚUL MARAMUREȘ : Valer Gabrian, directorul Combinatului minier Baia Mare, în circumscripția electorală nr. 2 Baia Mare-Sud, **Andrei Simion**, președintele C.A.P Ardusat, în circumscripția electorală nr. 9 Ulmeni, **Aurel Vijoli**, președintele Comisiei economico-financiare a M.A.N., în circumscripția electorală nr. 3 Sighetul Marmației.

JUDEȚUL MEHEDINȚI : Constantin Ghenciu, șef secție montaj la Șantierele navale din Tr. Severin, în circumscripția electorală nr. 1 Tr. Severin, **Teodora Șerșun**, președintele Comitetului Uniunii sindicatelor din întreprinderile industriei bunurilor de consum, în circumscripția electorală nr. 3 Strehaia.

JUDEȚUL MUREȘ : Ioan Pop D. Popa, prorector al Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș, în circumscripția electorală nr. 8 Gurghiu, **Nicolae Vereș**, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 14 Tîrnăveni, **Sütö Andras**, redactor-șef al revistei „Uj Elet", în circumscripția electorală nr. 9 Brîncovenești.

JUDEȚUL NEAMȚ : Ștefan Boboș, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 9 Poiana Teiului.

JUDEȚUL OLT : Ion Mărgineanu, redactor-șef al ziarului „România liberă", în circumscripția electorală nr. 7 Bucinișu, **Gheorghe Oiță**, prim-vicepreședinte al consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 3 Dobroteasa, **Steliana Cazacu**, directoarea Școlii generale din Seaca, în circumscripția electorală nr. 11 Radomirești, **Vasile Bărbulescu**, președintele C.A.P.-Scornicești, în circumscripția electorală nr. 2 Scornicești, general-locotenent **Ion Coman**, adjunct al ministrului forțelor armate și secretar al Consiliului Politic Superior, în circumscripția electorală nr. 6 Caracal.

JUDEȚUL PRAHOVA : Stanciu Stoian, consilier în Ministerul Învățămîntului, în circumscripția electorală nr. 8 Drăgănești, **Ilie Cișu**, prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 15 Măneciu, **Gheorghe Vasilichi**, președintele UCECOM, în circumscripția electorală nr. 16 Breaza, **Stelian Doană**, brigadier la C.A.P.-Fulga, în circumscripția electorală nr. 9 Mizil, **Ion Alexandru**, președintele consiliului județean al sindicatelor, în circumscripția electorală nr. 6 Filipești-Tîrg.

JUDEȚUL SATU-MARE : Magdalena Fonbank, muncitoare la fabrica de confecții „Mondiala", în circumscripția electorală nr. 1 Satu-Mare-Nord, **Iosif Varga**, președintele C.A.P. din comuna Pir, în circumscripția electorală nr. 8 Tășnad, **Andrei Păcurariu**, prim-vicepreședinte al comitetului pentru problemele administrației locale, în circumscripția electorală nr. 3 Halmeu.

JUDEȚUL SĂLAJ : Ilarie Gîrjoabă, prim-vicepreședinte al consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 2 Șimleul-Silvaniei, **Maria Pitică**, profesoară la Liceul din Jibou, în circumscripția electorală nr. 3 Jibou.

JUDEȚUL SIBIU : Hermann Binder, vicar al episcopiei evanghelice C. A. Sibiu, în circumscripția electorală nr. 6 Agnita, **Richard Winter**, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 8 Copșa Mică, **Aurel Cristea**, prim-secretar al Comitetului municipal de partid Sibiu, președintele consiliului popular municipal, în circumscripția electorală nr. 3 Sibiu-Nord.

JUDEȚUL SUCEAVA : General-colonel **Mihai Burcă**, adjunct al ministrului forțelor armate, în circumscripția electorală nr. 2 Fălticeni, **Mihai Suder**, ministrul economiei forestiere, în circumscripția electorală nr. 9 Putna, **Nicolae Blîndu**, președintele C.A.P. Bosanci, în circumscripția electorală nr. 13 Udești ; **Nicolae Răducu**, directorul Combinatului de industrializare a lemnului Suceava, în circumscripția electorală nr. 3 Rădăuți.

JUDEȚUL TELEORMAN : Acad. **Zaharia Stancu**, președintele Uniunii Scriitorilor, în circumscripția electorală nr. 11 Crîngu, **Nicolae Glosan**, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, în circumscripția electorală nr. 12 Zimnicea, **Marin Drăgan**, prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, în circumscripția electorală nr. 10 Tr. Măgurele, **Floarea Barbu**, președintele C.A.P.-Cornetu, în circumscripția electorală nr. 13 Cervenia.

JUDEȚUL TIMIȘ : Anton Breitenhofer, redactor-șef al ziarului „Neuer Weg", în circumscripția electorală nr. 11 Gătaia, **Mircea Angelescu**, președintele Uniunii Asociațiilor Studenților, în circumscripția electorală nr. 9 Cenei, **Iuliu Gal**, maistru la uzinele „Tehnometal" din Timișoara, în circumscripția electorală nr. 5 Timișoara-Nord-Vest.

JUDEȚUL TULCEA : Gheorghe Hossu, președintele Comitetului de Stat al Apelor, în circumscripția electorală nr. 4 Sulina.

JUDEȚUL VASLUI : Radu Beligan, artist al poporului, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale" din București, în circumscripția electorală nr. 1 Vaslui.

JUDEȚUL VÎLCEA : Mihail Roșianu, președintele Consiliului General A.R.L.U.S., în circumscripția electorală nr. 5 Grădiștea, arhitect **Nicolae Bădescu**, președintele Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare, în circumscripția electorală nr. 4 Horezu, **Viorica Tănase**, medic la stațiunea balneară Olănești, în circumscripția electorală nr. 1 Rm. Vîlcea.

JUDEȚUL VRANCEA : Alexandru Dumitru, președintele C.A.P. Tătăranu, în circumscripția electorală nr. 6 Tătăranu, **Aurora Stavrache**, directoarea Liceului „Alexandru Ioan Cuza" din Focșani, în circumscripția electorală nr. 1 Focșani.

MUNICIPIUL BUCUREȘTI : Jean Livescu, rector al Universității București, în circumscripția electorală nr. 15 Cotroceni, **Alexandru Ionescu**, vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, în circumscripția electorală nr. 5 „30 Decembrie", **Nicolae Anghel**, șef atelier la uzinele „Vulcan", în circumscripția electorală nr. 30 Floreasca, **Aurel Bozgan**, directorul Fabricii de mașini-unelte și agregate București, în circumscripția electorală nr. 2 Pantelimon ; **Virgil Cazacu**, secretar al Comitetului municipal P.C.R. — București, în circumscripția electorală nr. 12 Parcul Tineretului, **Irina Răchițeanu-Șirianu**, actriță la Teatrul Național „I. L. Caragiale" din București, în circumscripția electorală nr. 24 Drumul Taberei, **Geo Bogza**, scriitor, în circumscripția electorală nr. 19 Ferentari.

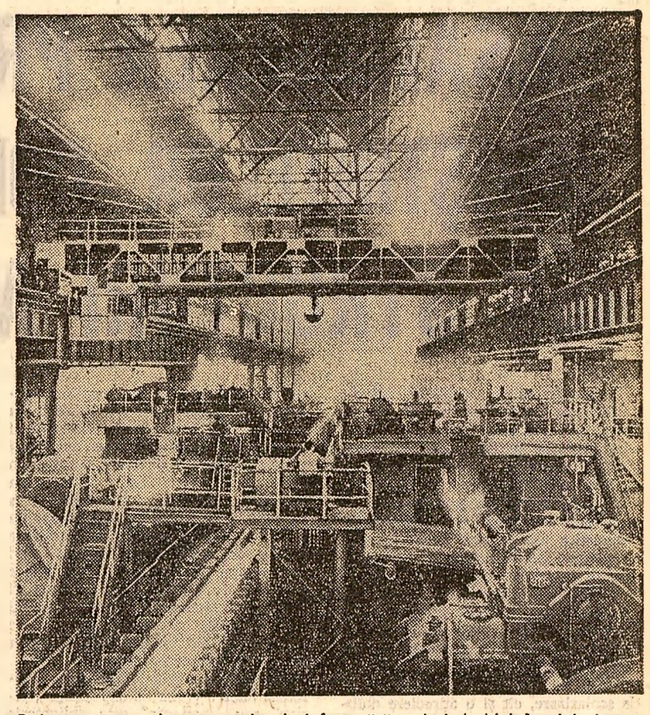

O imensă orgă de sunete și culori freamătă, sub imboldul focului și mecanismelor agregatelor, într-o impresionantă simfonie industrială. Aceasta este imaginea cotidiană pe care Uzina de țevi din Roman o oferă vizitatorului. În anii actualului cincinal, producția acestei uzine a cunoscut o dinamică continuă. Colectivul ei a realizat anul trecut o producție cu aproape 40 la sută mai mare față de 1965. Este de relevat că la secția conducătoare a uzinei — laminorul — s-a obținut în 1968 o producție cu 14 la sută peste capacitatea proiectată

(Foto : **Gh. Vințilă**)

DESEMNAREA CANDIDAȚILOR PENTRU ALEGERILE DE DEPUTAȚI ÎN CONSILIILE POPULARE JUDEȚENE, MUNICIPALE, ORĂȘENEȘTI ȘI COMUNALE

În toate județele țării, oamenii muncii, întruniți în entuziaste adunări, au continuat să desemneze pe cei mai buni dintre ei drept candidați ai Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în organele locale ale puterii de stat de la 2 martie 1969.

În cadrul acestor adunări, într-o atmosferă de puternică efervescență politică și de înaltă responsabilitate cetățenească, muncitori, țărani, intelectuali, oameni ai muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități și-au exprimat deplina încredere față de politica științifică, profund realistă a Partidului Comunist Român pentru desăvîrșirea construcției socialiste, pentru înflorirea patriei noastre socialiste.

★

Pînă miercuri seara, în cele peste 12 900 adunări cetățenești din întreaga țară la care au participat aproape 928 000 de oameni ai muncii au fost desemnați un număr de 932 candidați pentru alegerile în consiliile populare județene, 789 în consiliile populare municipale, 1 164 în consiliile populare orășenești și 12 634 de candidați în consiliile populare comunale. În cadrul adunărilor au luat cuvîntul peste 54 600 de participanți.

JUDEȚUL ALBA — În consiliul popular județean au fost desemnați în decurs de trei zile 33 candidați, în consiliul municipal 7 candidați, în consiliile orășenești 51, iar în consiliile populare comunale 443 candidați.

Relevînd faptul că în timpul scurt care a trecut de la noua împărțire teritorial-administrativă județul lor a înregistrat succese importante în domeniul industriei constructiilor de mașini, al industriei chimice ca și în agricultură, vorbitorii au subliniat necesitatea desfășurării intense a lucrărilor de investiții, menite să pună în funcțiune noile obiective industriale care se construiesc la Cîmpeni, Baia de Aries și Ocna Mureșului. Numeroși vorbitori au făcut propuneri valoroase cu privire la intensificarea construcțiilor de locuințe în orașele Abrud, Cugir, Blaj, în direcția lărgirii rețelei comerciale și a desfacerii de mărfuri și a dezvoltării patrimoniului valorilor cultural-spirituale pe linia inaugurată de înființarea recentului complex muzeistic de la Alba Iulia.

Printre cei desemnați drept candidați în consiliul popular județean se află ing. Gelu Constantinescu, șeful grupului de santiere de construcții din Alba Iulia, juristul Nicolae Meteș, pensionarul Grigore Mureșan, Susana Kotono, țărancă cooperatoare de la cooperativa agricolă de producție Mirăslău, și alții.

JUDEȚUL ARAD — În cele trei zile de la începerea depunerii candidaturilor în consiliul popular județean au fost propuși 20 candidați, în consiliul municipal 16, în cele orășenești 16, iar pentru consiliile comunale 67 candidați.

Numeroși vorbitori au arătat că, în ultimii patru ani, oamenii muncii români, maghiari, germani au adus o contribuție sporită la creșterea producției industriale, uzinele arădene realizînd astăzi 97 la sută din producția de strunguri a țării și 70 la sută din cea de vagoane. Vorbind despre lucrările de ordin edilitar-gospodăresc, numeroși cetățeni s-au angajat să sprijine viitoarele organe locale, astfel ca la sfîrșitul întrecerii patriotice județul Arad să realizeze un volum de lucrări în valoare de 52 milioane lei.

Pe lista propunerilor figurează Sava Aconi, lăcătuș la I.M.A. Felnac, Mircea Groza, secretar al Comitetului orășenesc de partid Pîncota, Elvira Andreszedz, muncitoare la fabrica „Teba".

JUDEȚUL DOLJ — Cetățenii județului Dolj au propus pentru consiliul popular județean 16 candidați, pentru consiliul municipal 2, pentru consiliile orășenești 12, iar pentru cele comunale 152 candidați.

Adunările care au avut loc în cuprinsul județului au oferit o imagine vie a atașamentului oamenilor muncii față de politica înțeleaptă a partidului, chezășia marilor realizări obținute în anii construcției socialismului. În acest cadru, cetățenii au arătat că județul Dolj dispune astăzi de o industrie modernă în continuă dezvoltare.

S-a arătat, de asemenea, că Doljul dispune de condiții favorabile pentru dezvoltarea unei agriculturi intensive și multilaterale. Totodată, vorbitorii au subliniat că este necesar ca noile organe locale să acorde mai multă atenție problemelor de ordin edilitar-gospodăresc ale localităților, modernizării drumurilor, dezvoltării rețelei comerciale, îmbunătățirii deservirii populației și altor probleme de interes cetățenesc. Au fost desemnați drept candidați, printre alții, Mihai Băluță, directorul direcției agricole județene, Lica Fortaru, secretar al organizației de bază în C.A.P. Dobromira, Ghiță Constantin, directorul I.A.S. Segarcea.

JUDEȚUL BUZĂU — Oamenii muncii din județul Buzău au desemnat pînă miercuri seara pentru consiliul județean 16 candidați, pentru consiliul municipal 10 candidați, pentru consiliile orășenești 12, iar pentru cele comunale 393 de candidați.

Adunările care au avut loc în circumscripțiile orășenești, ca și în cele comunale, au constituit prilejuri pentru o și mai largă participare a cetățenilor la discutarea problemelor de interes cetățenesc general, înfățișînd cu satisfacție dezvoltarea pe care a cunoscut-o orașul Buzău în ultimii ani, în al cărui peisaj economic înnoit industria reprezintă, prin noi obiective metalurgice și chimice, elementul dinamic. Numeroși locuitori și-au exprimat hotărîrea de a participa și mai activ la realizarea sarcinilor complexe care, potrivit legii de organizare și funcționare a consiliilor populare, revin organelor locale ale puterii de stat, în perioada viitoarei legislaturi.

JUDEȚUL VASLUI — În județul Vaslui au fost propuși pentru consiliul popular județean 27 de candidați, 10 pentru consiliile municipale, 13 pentru consiliile orășenești și 225 pentru cele comunale.

În adunări, participanții au susținut cu căldură propunerile de candidați făcute de consiliile Frontului Unității Socialiste. O serie de participanți la adunări au subliniat că noua împărțire teritorial-administrativă a țării constituie o dovadă a preocupării conducerii partidului de a dezvolta în mod armonios toate localitățile țării, de a ridica noi centre economice și culturale, de a perfectiona activitatea de conducere politică și administrativă. Participanții la adunări s-au angajat să sprijine activ organele locale în realizarea sarcinilor mari ce le revin. Printre cei desemnați drept candidați se află Gh. Stoian, directorul Stațiunii experimentale agricole de la Perieni, Constantin Luca, prim-secretar al Comitetului orășenesc Vaslui al P.C.R., și numeroși alți cetățeni, care prin activitatea lor s-au dovedit vrednici gospodari.

JUDEȚUL VRANCEA — În județul Vrancea au fost desemnați 10 candidați pentru consiliul popular județean, 8 pentru consiliul municipal, 7 pentru consiliile orășenești și 162 pentru consiliile populare comunale.

Participanții la adunări au vorbit despre adîncile prefaceri care au avut loc în străvechea Țară a Vrancei, unde în anii regimului nostru se dezvoltă vertiginos viața economică, culturală și socială. Numeroși vorbitori s-au referit la sarcinile locuitorilor acestei frumoase regiuni a României socialiste pentru îndeplinirea și depășirea obiectivelor pe care și le-au propus în recentul răspuns la chemarea Consiliului popular județean Galați. Ei au făcut propuneri menite să contribuie la obținerea unui spor total de producție de 3 milioane lei în unitățile de industrie locală, construcții și gospodărie comunală și realizarea unui volum de economii la prețul de cost în valoare de 800 000 lei.

JUDEȚUL TULCEA — În județul Tulcea au fost desemnați 4 candidați pentru consiliul popular județean, 16 pentru consiliul municipal, 23 pentru consiliile orășenești și 325 candidați pentru consiliile populare comunale.

Manifestînd un mare interes pentru problemele vieții politice, economice, sociale și culturale, în rezolvarea cărora sînt antrenate astăzi mase largi de oameni ai muncii, numeroși participanți la adunări au relevat înnoirile care s-au statornicit în anii socialismului și pe aceste meleaguri.

Exprimîndu-și satisfacția pentru faptul că Tulcea este astăzi un județ ancorat puternic în preocupările majore ale programului desăvîrșirii construcției socialiste, nenumărați cetățeni de la sate și orașe s-au angajat ca, strîns uniți în jurul partidului și guvernului, să pună umărul cu nădejde la realizarea tuturor acțiunilor îndreptate în direcția înfloririi județului lor și a patriei. Printre candidații propuși pînă acum figurează ing. Ștefan Paraschiv, de la I.M.A. Greci, prof. Mihai Albotă, inspector școlar, pentru a doua oară candidat în alegerile pentru organele locale, țăranca cooperatoare Maria Romanov.

JUDEȚUL COVASNA — În județul Covasna au fost propuși pentru consiliul popular județean 5 candidați, pentru consiliile orășenești 22, iar pentru consiliile populare comunale 46 candidați.

Numeroși vorbitori au subliniat că organele locale ale puterii de stat își întemeiază activitatea pe principiile democrației socialiste, asigurînd drepturi egale tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate. Ei au relevat totodată contribuția pe care locuitorii tînărului județ o aduc la dezvoltarea economică și social-culturală a patriei noastre socialiste. S-au anunțat cu satisfacție succesele obținute în dezvoltarea bazelor industrializării unor localități ca Sfîntu Gheorghe și Tg. Secuiesc. În același timp, un mare număr de participanți care au luat cuvîntul la adunări s-au angajat să-și sporească eforturile pentru înfăptuirea obiectivelor prevăzute în răspunsul la chemarea Consiliului popular județean Galați, care prevede între altele realizarea în acest an a unor obiective de interes obștesc și social-cultural a căror valoare se ridică la peste 31 milioane lei.

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA — În județul Dîmbovița au fost desemnați 23 de candidați pentru consiliul popular județean, 12 în consiliul municipal, 32 în consiliile orășenești și 105 în cele comunale.

În cadrul adunărilor, participanții au relevat activitatea rodnică a oamenilor muncii de pe aceste meleaguri, sub conducerea partidului, pentru înflorirea economiei și culturii, pentru ridicarea standardului lor de viață. Unitățile industriale din județ dau o parte însemnată din producția de utilaj petrolier a țării, de țiței și gaze de sondă, de ciment, țesături și produse agroalimentare. În acest an au fost alocate pentru investiții economice și social-culturale fonduri de un miliard de lei. Participanții la adunări au exprimat dorința fierbinte a oamenilor muncii din această parte a țării de a-și realiza exemplar sarcinile ce le revin.

Printre cei desemnați drept candidați în consiliul popular județean se află Ion Petrescu, maistru la Fabrica de ciment din Fieni, Ana Mărgărit, gospodină, și Ion Nedelcu, președintele Consiliului județean Dîmbovița al sindicatelor, cunoscuți prin munca lor de buni gospodari.

JUDEȚUL BRĂILA — De la începutul acțiunii de depunere a candidaturilor, în județul Brăila au fost propuși pentru consiliul popular județean 14 candidați, în consiliul municipal 6, în cele orășenești 2, iar în cele comunale 180 de candidați.

Exprimînd interesul unanim față de politica științifică a partidului pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor județelor, numeroși cetățeni din orașele și satele brăilene au dezbătut pe larg, în cadrul adunărilor, problemele majore ale dezvoltării potențialului economic al județului.

Evidențiind faptul că Brăila a devenit astăzi un puternic centru al producției industriale, furnizînd economiei laminate, nave, excavatoare, compresoare, produse chimice, mobilă și diverse alte produse, vorbitorii au arătat că prevederile planului pe acest an deschid noi și importante perspective pentru întregul județ. Gospodari cunoscuți ca Andrei Niculescu, profesor emerit, Timotei Petride, profesor emerit, care candidează pentru a doua oară în alegerile pentru organele locale, Ilie Marinache, inspector școlar, și alții figurează și în acest an pe listele de candidați pentru alegerile de la 2 martie.

Gospodărirea rațională a materiilor prime și materialelor

(Urmare din pag. I)

de produse noi, cu performanțe tehnico-economice superioare, dar avînd — în același timp — gabarite și greutăți proprii din ce în ce mai mici, constituie o trăsătură distinctivă principală a evoluției tehnicii contemporane. Cercetarea critică a produselor fabricate de unele întreprinderi, atît sub raportul performanțelor tehnico-economice, cît și al consumurilor specifice de metal, arată că, pe lîngă rezultatele bune obținute în ultimii ani, în fabricația curentă există încă produse care au greutăți proprii mai mari decît cele similare de pe piața mondială. De pildă, la excavatorul de 0,3 m c, greutatea ce revine pe 1 m c de cupă este de peste 2 ori mai mare decît un produs similar din Franța și cu 50 la sută mai mare ca a celui realizat în R.F. a Germaniei. Iar în industria ușoară, ponderea țesăturilor grele (peste 282 g/m p) în totalul producției de țesături tip lînă poate fi mult raționalizată — atît la cele din fire pieptănate, cît și la cele cardate.

Ținînd seama de evoluția tehnicii contemporane, **eforturile trebuie îndreptate nu numai spre asimilarea de produse de tehnicitate înaltă** — inclusiv a părților de mecanică fină, instalații electrice și electronice, de automatizare — **cu greutăți specifice mici, dar și spre întărirea acțiunii de reproiectare și modernizare a produselor** aflate în fabricația curentă. Atît proiectarea, cît și reproiectarea produselor trebuie să constituie un proces continuu, fără pauze. În acest sens, e necesar să se elimine unele deficiențe existente cînd, datorită inerției, lipsei de mobilitate și orientării înguste ale unor întreprinderi, procesul de asimilare a unor produse noi sau de modernizare a altora — ca, de pildă, instalația de impregnat și uscat hîrtie pentru înnobilarea plăcilor din lemn, unele tipodimensiuni de sape de foraj, anumite tipuri de utilaje miniere — continuă să se desfășoare lent.

În industria constructoare de mașini, rezerve importante de reducere a greutății și gabaritului pot fi mobilizate, încă în faza de proiectare, prin **adoptarea de soluții care să prevadă utilizarea mai largă a oțelurilor slab aliate cu rezistență mărită** și a profilelor din bandă îndoită la rece de formă optimă. O eficiență ridicată prezintă, de asemenea, **stabilirea unor coeficienți de siguranță și rezistență raționali**, ca și **continuarea perfecționării tehnologiilor de fabricație** — domeniu în care există ample posibilități în toate ramurile industriale. O importanță economică are extinderea procedeelor moderne și în secțiile turnătorie și forjă, unde se înregistrează încă o serioasă risipă de metal sub forma unor adaosuri mari de prelucrare. Ponderea pieselor turnate după procedeele moderne este încă mică, de pildă la turnătoria de fontă a uzinei „Vulcan" sau la „Grivița roșie". Cît de eficace este introducerea acestor procedee o demonstrează următorul exemplu : dublarea cantității de piese turnate în forme realizate cu modele ușor fuzibile ar avea ca efect, la nivelul întregii ramuri constructoare de mașini, economisirea a peste 2 000 tone de metal anual și a manoperei de prelucrare. În fine, creșterea numai cu 50 la sută a volumului pieselor turnate în forme și cu miezuri întărite cu bioxid de carbon ar duce la obținerea unor economii de peste 5 milioane de lei anual.

Aplicarea procedeelor tehnologice înaintate are o mare eficiență și în ce privește **valorificarea complexă și superioară a gazelor naturale și produselor petroliere**. Mă opresc numai la chimizare, pentru a arăta că dacă prin instalațiile complexe din rafinării valoarea produselor obținute dintr-o tonă de țiței se ridică de 2—3 ori, prin prelucrarea chimică, aceasta poate crește de 15—20 de ori. La fel, prin folosirea gazului metan ca materie primă pentru fabricarea de îngrășăminte chimice, valoarea acestuia va crește de circa 10 ori în raport cu întrebuințarea lui drept combustibil. Cît privește **recuperarea resurselor energetice secundare**, calculele făcute de specialiști arată că pe întreaga economie se pierde anual circa 40 la sută din totalul combustibilului convențional sub formă de resurse energetice secundare. Prin recuperarea în întregime a acestor pierderi s-ar putea economisi circa 2,5 milioane tone de combustibil convențional.

Deosebit de actuală este și perfecționarea procedeelor de exploatare și prelucrare a lemnului, mai ales dacă ținem seama că în 1969 sarcinile sporite ale planului de producție pentru Ministerul Economiei Forestiere urmează a se realiza cu o cantitate mai mică de lemn decît prevederile inițiale. Ca urmare, în exploatările forestiere e necesar să se intensifice preocupările pentru reducerea pierderilor la recoltarea și mișcarea lemnului, iar în industria de prelucrare a lemnului se impune micșorarea ponderii deșeurilor, care, pe ansamblul întreprinderilor de prelucrare a lemnului, reprezintă peste 20 la sută din cota anuală de tăiere a pădurilor.

Importante rezerve de economisire a lemnului sînt la producția de ambalaje, care pentru nevoile interne consumă anual circa 1,2 milioane mc, ceea ce echivalează cu consumul de material lemnos necesar producției actuale de mobilă și reprezintă 28 la sută din volumul producției globale al industriei de exploatare și prelucrare a lemnului. Se impun, deci, măsuri pentru orientarea producției de ambalaje spre tipurile și soluțiile cele mai raționale din punct de vedere al consumului de masă lemnoasă, ținînd seama că — după calculele efectuate — s-ar putea economisi anual peste 310 000 m c lemn.

Acțiunea de gospodărire mai economică a materiei prime, de reducere a consumurilor specifice, presupune și îmbunătățirea calității produselor, înlăturarea rebuturilor. Că există posibilități largi în acest domeniu o demonstrează situația Fabricii de cabluri și materiale electroizolante-București, unde, prin respectarea tehnologiei de fabricație, întărirea disciplinei în toate verigile producției, rebutul a înregistrat în secția baterii o scădere accentuată. În alte întreprinderi, însă, procentul de rebuturi s-a menținut ridicat. De pildă, la Uzina de piese auto-Colibași economiile de 3 200 000 lei realizate la materiile prime în trimestrul II/1968 au fost „înghițite" de pierderile provocate de rebuturi, dintre care, cele mai multe în turnătorii.

Micșorarea consumurilor specifice de materiale — și în special metal, lemn, fibre textile, piei — poate fi facilitată și prin **folosirea înlocuitorilor și, în primul rînd, a maselor plastice.** Dintr-un calcul făcut rezultă că pe baza confecționării din mase plastice a 12 repere la tractorul U-650 greutatea lui a scăzut cu 8,9 kg. Cu toate acestea, există încă largi posibilități de utilizare a maselor plastice, mai ales dacă le comparăm cu cele similare realizate în alte țări. Prin intermediul maselor plastice, folosirii altor înlocuitori pot fi realizate importante economii și la masa lemnoasă, mai ales la fabricarea ambalajelor. După calculele făcute de specialiști rezultă că în ipoteza fabricării a 100 000 tone de carton ondulat pe an pentru ambalaje s-ar putea obține următoarele economii : 265 milioane de lei costuri de ambalaj și crearea, în acest mod, a unei capacități de transport disponibile de 71 000 de tone ; 340 000 mc de lemn, ceea ce echivalează cu consumul anual al unui mare combinat de celuloză și hîrtie din țara noastră.

Pentru punerea în valoare a tuturor resurselor amintite se cere un efort colectiv susținut din partea a numeroși factori din ministere, întreprinderi, unități de cercetare și proiectare, de la activitatea de concepție-cercetare, proiectare pînă la organizarea și evidența la locul de muncă din fabricație, de la aprovizionarea cu materiale corespunzătoare pînă la controlul produsului finit.

EŞALONAREA PREDĂRII CUNOŞTINŢELOR CORESPUNDE NOII STRUCTURI A ŞCOLII?

ANCHETĂ PEDAGOGICĂ

După cum se ştie, stabilind căile de perfecţionare a învăţămîntului general obligatoriu şi a celui liceal, directivele conducerii de partid şi de stat, noua legislaţie şcolară subliniază cît se poate de limpede că această perfecţionare trebuie concepută pornind de la conţinutul şi trăsăturile caracteristice ale culturii generale contemporane, de la cerinţele societăţii noastre socialiste, privită în continuă şi amplă dezvoltare materială şi spirituală. În mod concret, înfăptuirea în practică a acestei perfecţionări presupune deopotrivă o eşalonare judicioasă, ştiinţifică, realistă a disciplinelor care se predau pe toate treptele de şcolarizare, cît şi o apreciere chibzuită a cunoştinţelor ce urmează a fi incluse în fiecare clasă.

Este desigur îmbucurător că această problemă importantă, care este eşalonarea judicioasă a cunoştinţelor în noua structură a şcolii româneşti, preocupă în mod deosebit pe membrii corpului didactic, forurile centrale şi locale de învăţămînt, pedagogi şi specialişti din diferite ramuri ale ştiinţei. Indiferent pe ce temă ai sta de vorbă cu oameni ai şcolii, discuţia se orientează inevitabil şi spre acest aspect, spre contribuţia concretă pe care planurile, programele, manualele o aduc — sau vor trebui să o aducă — la pregătirea generală şi la educarea elevilor.

— La oricare din ciclurile de şcolarizare ne-am gîndi — ne spunea prof. **Ion Dragotoiu**, directorul Liceului nr. 40 din Bucureşti — este bine să nu pierdem din vedere esenţialul — şi anume că reflectarea în procesul de învăţămînt a caracteristicilor dezvoltării ştiinţei contemporane nu ţine de „modă", de o orientare ocazională, ci reprezintă o condiţie esenţială pentru asigurarea eficienţei sociale a învăţămîntului nostru, pentru a da societăţii socialiste oameni capabili, bine pregătiţi pentru viaţă, cu o profundă educaţie comunistă şi patriotică, de care are nevoie în mersul său înainte.

— La care anume caracteristici vă referiţi?

— Am în vedere — continuă interlocutorul nostru — sporirea rapidă a cuantumului cunoştinţelor, rezultat al cuceririlor ştiinţei şi tehnicii, restructurarea esenţială a sistemelor de idei în diferite domenii ale acestora şi creşterea rolului ştiinţei în ansamblul vieţii sociale, accentuarea ponderii unor discipline fundamentale ca matematica, fizica, chimia, care oferă mijloace de investigaţie pentru numeroase alte domenii. Şi vom realiza integrarea organică a acestor caracteristici în programul de pregătire şcolară nu atît prin adăugarea, prin lipirea la o disciplină sau alta a unui capitol sau a unor lecţii cu conţinut modern şi de actualitate — desigur, nici ele nu lipsite de importanţă şi utilitate pentru elevi — cît mai ales printr-o reflectare organică, de concepţie, pe clase, grupe de clase şi pe întregul învăţămînt general şi liceal, a elementelor, a notelor calitative noi pe care le include ştiinţa contemporană, dezvoltarea societăţii moderne.

— Puteţi concretiza prin cîteva exemple?

— La matematică bunăoară, studierea de către elevi a unor noţiuni moderne în clasele mari ale liceului, nu se poate face firesc, logic, fără eforturi în plus, fără stăpînirea unor noţiuni şi tehnici de calcul de bază, însuşite în anii anteriori. Tot astfel la ştiinţele naturii, respectiv la biologie, cît şi la alte discipline, cu greu vor putea fi urmărite şi înţelese lecţiile de sinteză, din clasele mari ale liceului, dacă de-a lungul anilor anteriori de studiu elevii nu vor fi deprinşi să gîndească, nu vor fi ajutaţi să-şi dezvolte un sistem propriu de judecată, de analiză creatoare a datelor cu care se vehiculează în lecţii.

Nu trebuie neglijat faptul că, indiferent dacă e vorba de cunoştinţe „clasice" sau „moderne" este obligatorie respectarea unor principii de bază ale învăţăturii: predarea de la simplu la complex, fixarea cunoştinţelor teoretice generale prin exemple concrete şi prin aplicaţii practice, conexiunea firească a cunoştinţelor prezentate la diferite discipline de studiu, a noţiunilor teoretice cu aspectele realităţii etc. Or, sub aceste aspecte, activitatea şcolară este departe de a-şi fi epuizat toate resursele, neîmplinirile provenind atît de la conţinutul insuficient adecvat al programelor şi manualelor, cît şi din sistemul de predare a diferitelor discipline şcolare, din insuficienta contribuţie creatoare a tuturor membrilor corpului profesoral.

În aceeaşi ordine de idei, consemnăm şi alte păreri ale unor cadre didactice care vizează controversata problemă a predării ciclice sau liniare, respectiv problema adoptării uneia sau alteia din cele două sisteme.

„Ca şi alţi profesori de biologie — opinează prof. **Victoriţa Cernea**, de la Liceul nr. 30 din Capitală — consider că la această disciplină este adecvată predarea ciclică, deoarece diferitele ramuri componente ale obiectului de studiu nu pot fi însuşite în clasele şcolii generale din toate punctele de vedere (descriptiv, fiziologic, ecologic etc.), multe din procesele vitale fiind dificil de înţeles la această vîrstă. De asemenea, cred că predarea în ordinea succesiunii se poate rezolva printr-o mai bună întocmire a manualelor. Este greu să formezi elevilor clasei a VI-a, de exemplu, o concepţie evoluţionistă asupra animalelor, din moment ce manualul de zoologie începe cu animalele vertebrate şi sfîrşeşte cu animalele monocelulare, predarea făcîndu-se deci de la complex la simplu şi nu invers, cum ar fi logic şi ştiinţific. În predare ne lovim şi de un alt inconvenient: insuficienta concordanţă între predarea principiilor şi proceselor biologice şi noţiunile necesare explicării acestora furnizate de alte discipline. De exemplu, în trimestrul I se predau la clasa a IX-a procesele fizico-chimice din celulă, care presupun cunoştinţe de chimie organică pe care elevii le capătă abia în clasa a XI-a. La fel la studiul organelor de simţ (ochiul), au nevoie de cunoştinţe de fizică (optică) pe care le capătă mai tîrziu".

„Predarea chimiei în şcoala de cultură generală — ne scrie prof. **O. Roşeanu**, de la liceul bucureştean „Spiru Haret" — mă refer la clasele VII—X şi VII—XII, trebuie să se integreze mai direct în dezideratul acestui tip de şcoală — şi anume să contribuie la formarea şi lărgirea orizontului de cultură generală a tinerelor generaţii, să le înarmeze cu o concepţie ştiinţifică despre lume, deci să asigure cunoaşterea legilor care călăuzesc fenomenele chimice, fizico-chimice, biochimice din natură, să le dezvolte gîndirea logică. După părerea mea, predarea cunoştinţelor de chimie cere o evoluţie liniară, care să conveargă spre o adîncire treptată a fenomenului chimic conform eşalonării clasice verificate în practică: în prima etapă elementele de chimie neorganică, cu toate implicaţiile care se impun pentru înţelegerea esenţei fenomenelor studiate, iar în a doua etapă elemente de chimie organică. În eşalonarea materiei, consider că ponderea principală n-ar trebui s-o ocupe chimia descriptivă, ci studierea unor elemente să fie verificată sub aspectul aplicaţiilor diferitelor reacţii chimice specifice, care în general să se desprindă din poziţia elementului în sistemul periodic sau din structura substanţei. În chimia organică, ţinînd seama de unele experienţe mai puţin reuşite, ar fi necesar să se aleagă spre studiere substanţe tipice şi cît mai importante din clasa respectivă; la acest capitol al chimiei se pot introduce, cred, lecţii de sinteză, care să trateze căile de obţinere practică sau prezumtivă a unor substanţe organice mai complicate pornind de la diferite materii prime, urmărindu-se pe cît posibil procesele tehnologice care au loc la nivel uzinal (mase plastice şi coloranţi din gaz metan, cauciuc din componente ale petrolului etc.) care să poarte pe elev prin majoritatea capitolelor studiate anterior".

Tot astfel, afirmînd părerea că matematica se pretează la o predare liniară, sistem care ar contribui la „economisirea" timpului, la găsirea răgazului necesar pentru studierea mai aprofundată a capitolelor nou introduse, sau a celor care nu sînt cu totul noi dar sînt abordate dintr-un nou punct de vedere, prof. **Cristina Buzea**, de la liceul „Dimitrie Cantemir" din Capitală, concluzionează, pe bună dreptate: „Predarea trebuie să se facă ciclic sau liniar după cum logica ştiinţifică a obiectului o cere. Indiferent însă prin ce sistem se face, ea trebuie să fie subordonată ţelului principal al procesului instructiv-educativ: pregătirea ştiinţifică şi formarea intelectuală a tineretului şcolar, educarea sa în spiritul ideilor înaintate ale marxism-leninismului, al înaltelor principii etice ale societăţii socialiste. Să nu uităm nici o clipă că şcoala, slujitorii ei, sînt chemaţi să pregătească aceşti tineri pentru viaţă, pentru integrarea activă în efortul constructiv al întregului popor, al întregii ţări. În consecinţă, toate disciplinele care sînt incluse în planurile de învăţămînt, toate noţiunile din programe şi manuale trebuie să urmărească această înaltă eficienţă socială, să se transforme în orizont cultural larg, în conştiinţă cetăţenească, în convingeri şi comportări morale înaintate".

Recent, Ministerul Învăţămîntului a elaborat şi supus spre dezbatere consiliilor pedagogice ale tuturor şcolilor de cultură generală, opiniei publice şcolare, planul de învăţămînt al şcolii generale de 10 ani. Este un fapt notabil, observaţiile şi propunerile cadrelor didactice fiind în măsură să contribuie la definitivarea cît mai judicioasă a acestui proiect. Reliefarea şi cu acest prilej a principiilor fundamentale de orientare ale învăţămîntului nostru, a căilor adecvate pentru perfecţionarea şi modernizarea conţinutului procesului instructiv-educativ, a eşalonării judicioase a cunoştinţelor în această nouă structură — vor asigura determinarea celor mai bune modalităţi de realizare a învăţămîntului obligatoriu de 10 ani, una dintre importantele măsuri preconizate de Directivele C.C. al P.C.R. şi de noua lege a învăţămîntului pentru ridicarea calităţii întregii activităţi a şcolii din ţara noastră.

Florica DINULESCU

tv

Programul I

11,00 — Limba germană. Lecţia 38 (reluare). 11,30 — TV. pentru specialiştii din agricultură. Legumicultura — Elemente noi în cultura forţată a tomatelor şi castraveţilor (reluare). 12,00 — TV. pentru specialişti. Medicina — Fiziologia şi fiziopatologia renală (reluare). 12,30 — Închiderea emisiunii de dimineaţă. 17,30 — Telex TV. 17,35 — Consultaţii la chimie — clasa a XII-a. Tema: Aminoacizi şi proteine. Prezintă prof. Marieta Sava. 18,05 — Limba rusă — lecţia 39. 18,30 — Studioul pionierilor. Start în anul turistic al pionierilor. 19,00 — Telejurnalul de seară. — Buletinul meteorologic. 19,40 — Medicul vă sfătuieşte. Aprinde o ţigară... (combaterea tutunului). Participă: dr. Leonid Petrescu. 20,00 — Roman foileton: „Forsyte Saga" (XI). 21,00 — Album folcloric. 21,30 — Lira — emisiune de versuri. „Debuturi TV" — Mihai Duţescu şi Ovidiu Hotinceanu. Prefaţă de Gheorghe Achiţei 21,45 — Prim plan: Victor Eftimiu. 22,05 — Varietăţi pe peliculă. 22,30 — Arta plastică: Prin expoziţii. 22,45 — Telejurnalul de noapte. 23,00 — Închiderea emisiunii programului I.

Programul II

20,00 — Telex TV. 20,05 — Concert simfonic. În program: „Fîntînile Romei" de Ottorino Respighi şi Concertul pentru vioară şi orchestră nr. 1 de Prokofiev. Interpretează orchestra simfonică a Radioteleviziunii. Dirijor: Pietro Argento — Italia. Solistă: Cornelia Bronzetti. 20,50 — Desene animate: Aventurile lui Filopat şi Patafil. 21,00 — O samă de cuvinte. Proză satirică: I. A. Bassarabescu şi Gh. Brăiescu. 21,30 — Filmul artistic: „Cine a vrut s-o ucidă pe Jessie?" — producţie a studiourilor cehoslovace. 22,55 — Închiderea emisiunii programului II.

cinema

● Feldmareşala: PATRIA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15.
● Un delict aproape perfect: BUCUREŞTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21, FEROVIAR — 8,45—15,30 în continuare; 18; 20,30, MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
● Expresul colonelului von Ryan: LUCEAFĂRUL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, SALA PALATULUI — 17 (seria de bilete — 2683); 20,15 (seria de bilete — 2684).
● Zilele filmului cubanez: Tranzit: REPUBLICA — 10; 12; 14; 16,45; 19; 21.
● Împuşcături sub spînzurătoare: CAPITOL — 9—16 în continuare: 18,30; 21.
● Profesioniştii: VICTORIA — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Giselle: VICTORIA — 18,45; 20,45.
● Noaptea: CENTRAL — 16; 18,30; 21.
● Aventura: CENTRAL — 8,30; 11; 13,30.
● Planeta maimuţelor: LUMINA — 9—15,45 în continuare: 18,15; 20,45.
● Aventurile lui Tom Sawyer; Moartea lui Joe Indianul: DOINA — 9; 12,15; 16; 19,30, BUCEGI — 9,15; 12,45; 16; 19,30, MIORIŢA — 9; 12,30; 16; 19,30.
● Fragii sălbatici: UNION — 15,30; 18; 20,30.
● Simfonia pădurii; Am acum 5 ani; Atracţie; Pipa păcii: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● Becket: EXCELSIOR — 9,30; 13; 16,30; 20, MELODIA — 8,45; 11,30; 14,15; 17,15; 20,15.
● Astă seară mă distrez: GRIVIŢA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Visul unei nopţi de iarnă; Lanterna cu amintiri: CINEMATECA (bilete la casă) — 10; 12,30; 16.
● Viva Maria: ÎNFRĂŢIREA ÎNTRE POPOARE — 15,15; 17,45; 20.
● Made in Italy: DACIA — 8,30—16,30 în continuare; 18,30; 20,45.
● Winnetou (seria a III-a): BUZEŞTI — 15,30; 18.
● Barbă roşie: BUZEŞTI — 20.
● Întoarcerea vrăjitorului: UNIREA — 15,30; 20,30.
● Recompensa: UNIREA — 18.
● Judoka, agent secret: LIRA — 15,30; 18; 20,15, POPULAR — 18; 20,30, VITAN — 15,30; 18.
● Colina: VITAN — 20,15.
● Tar şi general: POPULAR — 15,30.
● Ziua în care vin peştii: DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20.
● Vera Cruz: GIULEŞTI — 15,30; 18; 20,30.
● Hombre: COTROCENI — 15; 17,15.
● Cenuşa: COTROCENI — 19,30.
● Urletul lupilor: FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

teatre

● Opera Română: Giselle — 19,30.
● Teatrul de Operetă: Voievodul ţiganilor — 19,30.
● Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia): Enigma Otiliei — 19,30; (sala Studio): Oraşul nostru — 19,30.
● Teatrul de Comedie: Nicnic — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu). D-ale carnavalului — 20; (sala din str. Alex. Sahia): Photo Finish — 20.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): O casă onorabilă — 19,30; (sala Studio): Cînd luna e albastră — 20.
● Teatrul Mic: Îngrijitorul — 20.
● Teatrul Giuleşti: Cursa de şoareci — 19,30.
● Teatrul „Barbu Delavrancea": Doamna de la Maxim — 20.
● Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale": R.U.R. — 19,30.
● Teatrul „Ţăndărică" (sala din Calea Victoriei): Papuciada — 17; „9 1/2" (spectacol nocturn pentru adulţi) — 21,30; (sala din str. Academiei): A fugit un tren — 17.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): Recital Doina Badea — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): Varietăţi pe portativ — 19,30.
● Circul de stat: Rapsodia acrobatică — 19,30.

Noul destin al unei aşezări dobrogene

(Urmare din pag. I)

dar din care nu mai rămăsese decît stînca rînjită. Mulţi ani — ca într-o pedeapsă — somovenii au scormonit cu tîrnăcoapele ca nişte soboli coastele dealurilor şi au adunat rădăcinile, cioatele putrede ale acelor păduri distruse şi şi-au cîştigat pîinea din vînzarea acelor rădăcini. Era ca şi cum natura îi punea la cazne grele, aşternîndu-le înainte un drum lung de trudă: altă cale să nu existe pentru voi, decît dacă prin munca şi vrednicia voastră veţi reuşi să aduceţi la loc podoaba şi frumuseţea acestor dealuri. Să ajungeţi să trăiţi într-o grădină făcută de voi! Şi somovenii păreau că îşi înţeleg soarta: arau coastele dealurilor; se tîrau în genunchi pe povîrnişuri şi smulgeau orzul; tăiau stuf în bălţi, scoteau rădăcini pe dealuri. Somova se înconjurase cu mori de vînt, ca nişte uriaşi cu braţele ridicate implorînd cerul. Morile de vînt ale Somovei! Somova întreagă a fost un uriaş Don Quijote bătîndu-se cu dragile lui mori de vînt...

Somova trăia ca într-un vis, niciodată cuprins întreg: uriaşele incendii ale deltei, luminile oraşelor, în depărtare, acele fragmente de şosea fulgerînd pe deasupra dealurilor, printre şiruri de copaci, farurile maşinilor lunecînd ca nişte comete peste sat; vapoarele dincolo de păduri, pe Dunăre, cu chemările lor prelungi, repetate; parfumul teilor şi al podgoriilor de la Niculiţel; perdelele groase, grele ale ploilor plimbîndu-se vara pe departe, ocolind Somova; foşnetul, vuietul bălţilor, triunghiurile cocorilor şi ale gîştelor sălbatice, bubuiturile zăporurilor pe Dunăre, la sfîrşitul iernii...

Mai mult din adieri, din chemări, din suferinţe, era alcătuită Somova. Iar somovenii — mari visători, — copii ai unei naturi aprige, fascinante. Copii ai naturii — jucîndu-se cu uriaşa, teribila natură; şi natura jucîndu-se cu ei, oferindu-le mai mult privelişti şi miraje, culori, decît pîine, decît fructul mult trudit. Somova a fost cetatea morilor de vînt — asta a fost semeţia ei — din orice parte ai fi privit, te luau în braţe uriaşele aripi ale morilor de vînt. Don Quijote ar fi fost fericit la Somova — şi poate că de la Somova ar fi pornit şi aici şi-ar fi purtat el marile lui bătălii. Pe dealuri la Somova, Don Quijote a privit, sute de ani, zarea nesfîrşită a apelor şi a visat maşini uriaşe cu care să tragă şuvoaiele de apă şi să le reverse peste coastele dogorîtoare ale dealurilor. Aici Don Quijote a stat rezemat în sapă sute de ani în mijlocul micilor lanuri de porumb şi a urmărit cu gura arsă de sete uriaşele perdele ale ploilor revărsîndu-se de jur-împrejur, peste satele vecine, trimiţînd peste Somova doar vîrtejuri de praf, trăznete uscate, chinuitoarea mireasmă a ploii.

Pe dealurile acestea Don Quijote a sfărîmat piatra cu ciocanul. În amiaza uriaşă, încremenită, se auzea ca pe un alt tărîm ciocanul lui bătînd ca într-o poartă. Mica lui carieră în care cioplea din tată în fiu se afla sus, pe unul din cele mai arzătoare dealuri. În jurul unei grămezi de bolovani, nevasta, fetele şi băiatul lui Don Quijote mărunţeau bolovanii cu lovituri grabnice de ciocane. Micul grup se pierdea pe fundul carierei plină cu amiază. La şase zile, pietrarul Caulea izbutea să dea cîteva găuri: le îndesa cu dinamită şi — triumfător, albit de pulberi, saluta Somova cu cîteva bubuituri. Don Quijote a fost primul miner la Somova. Don Quijote intra iarna în desişul bălţilor îngheţate; trăgea năvoadele pe sub gheaţă, îşi încerca norocul la blişcă, dădea foc întinderilor de stuf şi — la lumina uriaşă a vîlvătăilor care luminau toate dealurile — Don Quijote se simţea şi el uriaş şi fascinat de cerul înroşit: îşi desgheţa codrul de mămăligă şi opincile la pojarul uriaş al bălţilor şi se întorcea acasă cu un maldăr de stuf în spinare. Pe dealurile acestea Don Quijote a încercat temerare lupte cu secetele, umplînd sacaua cu apă din baltă şi urcînd-o pe dealuri, udînd butucii de vie, cireşii. În peisajul uman al Dobrogei de nord — Somova a trăit odinioară ca un mare Don Quijote pe meterezele ruinate ale străvechilor munţi Hercinici: Don Quijote a suferit aici de lipsuri, de zădărnicie şi de neîncredere. De-a lungul unui şir întreg de vieţi a înţeles că natura aspră îi face o mare nedreptate, la care orînduirea strîmbă a acelor timpuri de restrişte adaugă fără milă alte nedreptăţi.

Dar timpul Somovei, sincronizat cu marele timp al înnoirilor socialiste, arcuit peste pămînturile din Carpaţi şi de la Dunăre — a venit. Cam în vremea cînd morile de vînt dispăreau una după alta, au apărut pe dealurile Somovei sondele înalte ale geologilor, scăldate în lumini; prospectînd adîncul dealurilor — şi *timpul*. Şi tot în acea vreme, cînd pe dealuri se aprindeau torţele înalte ale industriei, somovenii ţineau — la lumina acestor noi torţe ale industriei socialiste — acel uriaş colocviu al cooperativizării pămînturilor, al unirii lor într-o singură familie de agricultori moderni. Somovenii semănau pe atunci cu acei copii la care înclinaţiile, aptitudinile şi talentele se arată mai cu întîrziere. Ei trăiseră ca nişte *oameni universali* — adică făceau de toate, nu fugeau de greu — ba chiar trudeau din greu, dar fără să arate parcă un talent, o vocaţie, o pasiune deosebită. Nu erau, de exemplu, ca Niculiţelul unde din moşi-strămoşi — de la daci şi romani! — oamenii arătau pasiune şi pricepere pentru podgorii şi pomi şi unde, de îndată ce au încheiat cooperativizarea, au pornit cu forţe unite, uriaşe, să umple pămîntul cu viţă nobilă crescută de ei. Somovenii nu erau nici ca pescarii aceia vestiţi, de la Jurilovca, aflaţi acolo sus, deasupra Razelmului, în acel sat foarte bine gospodărit şi foarte frumos — pescari din neam în neam şi veniţi parcă anume pe lume să se lupte cu Razelmul şi cu marea şi să le smulgă bogăţiile de şalău şi crap, chefal şi scrumbii.

Pe o rază de numai zece kilometri, împrejur, sînt sate mult mai bogate şi mai frumoase decît Somova. Sate împodobite cu păduri, cu pămînturi întinse şi văi mănoase; cu grădini bogate şi podgorii înviorate de ploi şi de răcoarea izvoarelor şi a derelelor şuşotind printre răchite. Dar în aceste sate — la Cataloi, la Frecăţei, Teliţa, Poşta, la Ciucurova, la Niculiţel — natura a fost prielnică şi îmbietoare aptitudinilor şi vredniciei oamenilor. Natura blîndă a luat uşor chipul şi înfăţişarea sufletului oamenilor, a fost darnică cu munca oamenilor — şi, numai la cîţiva ani după cooperativizare, satele acestea au înflorit văzînd cu ochii.

La Somova natura s-a împotrivit mult străduinţelor oamenilor. Acel destin vechi în care trăise satul — şi pe care am încercat să-l schiţez — adîncise în sufletul oamenilor sentimentul unei mari nedreptăţi pe care natura o săvîrşea cu ei — şi nu toţi somovenii s-au resemnat să accepte acest destin, această nedreptate a naturii. Unii dintre ei — o dată ce epoca noastră le-a deschis larg porţile calificării — şi-au croit, cu priceperea şi tenacitatea lor caracteristică, o existenţă nouă: scafandri în portul Constanţa, marinari, mecanici, şoferi, muncitori calificaţi, vrednici, pe la Tulcea, la Galaţi, Brăila, Constanţa, Bucureşti, pe atîtea mari şantiere ale industrializării.

Dacă pe dealurile Somovei nu prea crescuse grîul şi porumbul, în schimb conştiinţa oamenilor crescuse puternică, solidă şi avea doar nevoie de un fir roşu prin ea, să-i dea claritate. Chiar dacă nu destul de limpede — mai mult decît alte sate, Somova, care intra în socialism cu dealurile ei, cu vitregia ei, a simţit ce-i aduce socialismul, a ştiut ce să aştepte şi să spere de la socialism şi cu ce să se angajeze în opera de construcţie socialistă. Cuvîntul partidului, exemplul celor mai buni şi mai energici somoveni — comuniştii — au rodit. Pe dealurile Somovei au început să se desfăşoare largi acţiuni colective de o mare frumuseţe: femei, bărbaţi şi copii cărau apa cu butoaiele sus pe dealuri şi udau lanurile de porumb, *luptîndu-se cu seceta*. An după an, învăţînd să lupte, să gospodărească laolaltă, somovenii au trecut dintr-o acţiune în alta, împărţindu-se pe mai multe fronturi. Pămînturile lor erau pline de porumbişti, răzoare de mărăcini, peri pădureţi: totul a fost defrişat, pămînturile au căpătat treptat o faţă nouă, de nerecunoscut. Satul era înconjurat cu un brîu de vii îmbătrînite şi pîlcuri de pomi ciungari, obosiţi; într-o acţiune energică — toată acea zonă a fost redată agriculturii. O foarte frumoasă vie plantată şi lucrată cu multă pricepere a răsărit în altă parte, acoperind o coastă prielnică. Specialist în îmbunătăţiri funciare, inginerul Iosif Florescu a iniţiat şi a propus oamenilor terasarea cîtorva dealuri cu totul neproductive. Ajutaţi de mecanizatori, de utilaje puternice, somovenii s-au dovedit iscusiţi constructori de terase, i-a pasionat munca asta şi au umplut cîteva dealuri cu podgorii şi livezi. Şi iarăşi, încercaţi de secetă — uniţi şi solidari cu opera lor — au cărat o vară întreagă apă cu butoaiele şi au udat viile, pomii.

Pasiunea somovenilor pentru podgorii, pentru terasările în care au dovedit multă pricepere şi sîrguinţă, duce cu gîndul la acea condiţie grea din trecutul lor: altă cale să nu existe pentru voi, dacă prin vrednicia voastră veţi reuşi să transformaţi aceste locuri, să aduceţi bogăţia şi frumuseţea pe aceste dealuri. Să ajungeţi să trăiţi într-o grădină creată de voi, prin munca voastră! Acest lucru îl înfăptuieşte Somova în prezent. Iar socialismul îi pune la dispoziţie mijloacele tehnice moderne. Dealurile multe şi mari şi pustii — la Parcheş şi la Somova şi la Mineri — îşi aşteaptă constructorii să urce cu plugurile uriaşe, cu uneltele lor — să le înnobileze. Aceasta este opera cea mare înaintea Somovei — şi este greu de imaginat frumuseţea dealurilor Somovei, la încheierea acestei vaste acţiuni de transformare a naturii. După cum este greu de spus în cuvinte ce înseamnă şi cît înseamnă forţa socialistă pusă în transformarea acestei naturi de la Somova. Aproape nu mai este vorba de simpla transformare a naturii, ci de schimbarea destinului unei colectivităţi umane, de eliberarea unei colectivităţi de sub tirania naturii oarbe. Ajutîndu-i pe oameni să învingă natura, să şi-o adapteze — socialismul îi investeşte pe oameni cu o mare libertate şi săvîrşeşte un mare act de dreptate acolo unde natura a fost îndelung nedreaptă.

Niculiţelul a început să facă irigaţii pe suprafeţe din ce în ce mai mari; alte sate din jurul Tulcei şi de-a lungul Dunării încep sisteme de irigaţii — iar pentru un număr însemnat de sate din zona aluvionară a Razelmului (Valea Nucarilor, Sarichioi, Beştepe, Sarinasuf...) sînt puse la punct studiile unui amplu sistem de irigaţii. Pentru a urca apa sus, în cetatea ei de dealuri şi peste dealuri — Somova trebuie să mai aştepte soluţii noi, forţe noi ale tehnicii. Dar şi pe pămînturile Somovei urcă îngrăşămintele naturale şi chimice; urcă energic agrotehnica, mecanizarea. Toţi mecanizatorii Somovei sînt dintre feciorii ei — şi sînt printre cei mai buni şi conştiincioşi mecanizatori din împrejurimi. Iar în condiţiile anului 1968 — Somova a obţinut recolte de grîu şi de porumb dintre cele mai bune din judeţul Tulcea. Deşi şi-a luat startul mai tîrziu, Somova ajunge din urmă cele mai puternice cooperative, pînă se va situa printre fruntaşe. Ciobanii şi-au pus ceas la mînă — şi au pus mîna pe carte — şi au grijă acum de mieii lor ca de ochii din cap. Stimulate de mersul general al satului toate celelalte ocupaţii, îndeletniciri înfloresc: zeci de oameni — aproape nu-i vezi toată iarna prin sat — umblă prin bălţi, taie zeci de mii de maldări de stuf, cîţiva zeci de pescari neosteniţi, pricepuţi, vîntură apele cu năvoadele iarna, pe sub gheaţă, înfruntînd viscole, cutreierînd bălţile pînă la Saonu şi Crapina; din primăvară pînă în toamnă se răspîndesc, cu sute de unelte uşoare, prin toate desişurile din bălţi, pînă la Dunăre. Oameni ai apelor — sînt mai mult musafiri prin sat...

Dar acel Don Quijote — cel mai năzdrăvan — minerul solitar, bătînd zeci de ani ca o ciocănitoare în stînca muntelui? Moş Caulea? De sute de ani Somova şi dealul acesta, Cortelu, stau faţă în faţă şi se privesc (Somova şi-a păscut oile pe acest deal şi şi-a împodobit băieţii şi caii cu bujorii crescuţi pe acest deal) — fără să-i fi trecut cuiva prin gînd că năzdrăvanul miner va triumfa o dată, iar satul şi dealul acesta vor trăi odată atît de îmbrăţişaţi. Pe dealul acesta, deasupra căruia luminau sondele geologilor, pe timpul cînd Somova îşi pregătea cooperativizarea — s-a dezvoltat întreprinderea minieră Somova şi a fost construită o fabrică de prelucrare a minereului de barită. Somova a intrat astfel în circuitul industrial al ţării. Întreprinderea a pornit cu cîţiva mineri din Transilvania şi cu o mînă de ţărani din Somova. Apoi, îndată după deschiderea zăcămintelor, somovenii au pornit să urce pe acest deal salvator, dovedind o mare putere de adaptare şi aptitudini pentru minerit, fericiţi şi mîndri că au ajuns să-şi încerce talentul şi inteligenţa. Peste trei sute de somoveni muncesc astăzi în această întreprindere, calificaţi aici — mineri, artificieri, mecanici, sudori, lăcătuşi, maiştri mineri, preparatori chimişti, electricieni. În fabrică lucrează tot somoveni calificaţi. Ion Graur, Iordan Mocanu, Nicolae Milian, Vasile Casianu, Constantin Miticencu, Condrat Fiscencu — sînt cîteva nume consacrate de mineri, artificieri, maiştri mineri din Somova. În zece ani de existenţă mina a dat ţării un milion şi jumătate tone de barită pentru industrie — iar acum a trecut într-o fază superioară de mecanizare şi organizare. Fabrica de preparare fusese proiectată pentru 45 mii tone anual: prin îmbunătăţiri aduse procesului tehnologic, prin modificări în fluxul tehnologic ea a ajuns la 56 mii tone anual.

Reţeaua de înaltă tensiune, adusă pînă la mină, a fost trimisă mai departe, în comună. Staţia de pompare care urcă apa la mină trimite apă pentru irigaţii în grădina de legume a cooperativei. Somova face irigaţii cu ajutorul minei şi a scos recolte excelente; gardurile de piatră, zidurile de piatră ale caselor sînt făcute din calcarul cărat din haldele de steril ale minei. Mina a crescut din trunchiul satului; dar aşa cum arată Somova astăzi — este în mare parte un fruct şi un dar al acestei mine. S-a înnoit, a crescut — cu oameni, cu case, cu cîmpuri cu tot — prin această mină şi din această comoară de minereuri din dealurile ei. Mina a trezit sufletul Somovei, talentele ei, vrednicia. Ca să ajungă să facă astăzi şi o agricultură modernă — Somova a trecut mai întîi prin această şcoală muncitorească. Partea industrială a Somovei ajută cu devotament cooperativa agricolă, *ţăranul* Somovei. Somovenii se bucură, se mîndresc deopotrivă cînd vorbesc de întreprinderea lor minieră şi de realizările lor în agricultură. În multe case, în multe familii găseşti un miner, un agricultor, un mecanic, un şofer, un pescar, un elev, un cioban care să te pună la curent, să-ţi prezinte la zi problemele minei, ale turmelor, ale podgoriilor, ale şcolii, ale bălţilor, ale agriculturii.

De la zbuciumul începuturilor — la împlinire, la echilibru; de la izolare şi neîncredere s-a ajuns la acţiuni bărbăteşti, la eforturi unite, la spirit colectivist şi responsabilitate cetăţenească. Acestea, poate, sînt cîştigurile cele mai mari ale somovenilor. Ei se pot lăuda cu frumoase realizări economice: producţia la hectar şi din podgorii, producţia de miei şi producţia de peşte; ei se pot lăuda cu producţia de barită din mina lor şi cu casele lor noi, frumoase şi foarte îngrijite, foarte curate, cu grădinile lor minunate, cu mobila, cu televizoarele, cu aparatele de radio, cu îmbrăcămintea lor orăşenească. Oricît aş încerca să inventariez bunurile materiale, casele construite de somoveni, garniturile de mobilă, aparatele de uz casnic şi sacii de produse — tot nu aş reuşi să arăt acele importante cîştiguri dobîndite de somoveni în ultimii ani. Şi apoi, nici somovenii nu sînt oameni care să-şi măsoare fericirea doar cu cantităţile, cu agoniselile din poduri şi din case.

Averea obştească a cooperativei agricole Somova se ridică la aproximativ patru milioane, dar Cataloiul are şase milioane, Enisala are şapte milioane, Topologul — şapte milioane şi jumătate, „6 Martie" — opt milioane, Valea Nucarilor — zece milioane, Beştepe — douăsprezece milioane, Casimcea şi Niculiţel — cîte şaptesprezece milioane. Casimcea a reuşit să selecţioneze cinci mii de oi merinos, Dăeni, Rahmanu şi Sîmbăta Nouă au cîte nouă mii de oi, Sarighiolul-de-deal are zece mii de oi. Mai departe: Beştepe a produs nouă mii de kilograme de struguri la hectar, Izvoarele — zece mii de kilograme, Zebilul şi Enisala — cîte zece mii cinci sute de kilograme de struguri la hectar, Niculiţelul a produs treisprezece mii opt sute de kilograme de struguri la hectar... Comparaţiile pot fi continuate — dar Somova (un oarecare sat dobrogean...) poate ieşi învinsă în această competiţie. Dar Somova a dat — chiar în condiţiile climatice neprielnice ale anului trecut — trei mii patru sute de kilograme de porumb la hectar. A purtat steagul şi la recolta de grîu. Somova a dat cantităţi însemnate de peşte, cantităţi însemnate de stuf — şi miei şi lînă. Şi a realizat planul de cincisprezece mii de tone de minereu, în fiecare lună, pe arşiţă şi pe viscole. Şi Somova construieşte douăzeci de case noi pe an.

Fondul de aur al Somovei este fondul moral nou: cinstea, hărnicia, priceperea, disciplina, ataşamentul, solidaritatea necesară unei colectivităţi — şi acest fond de aur dobîndit îi va ajuta Somovei în toate competiţiile prezente şi viitoare. Cîştigul cel mai mare al somovenilor este intrarea lor în civilizaţia socialistă, conştiinţa lor nouă, accesul la valorile ştiinţei şi culturii. Somova are cinci sute de elevi în şcoala generală; şaizeci de elevi plecaţi la diferite şcoli medii, zece studenţi... Directoarea şcolii, profesoara Elena Jalbu Caraman, este din Somova — fiica dulgherului Ion Jalbu — unul din primii comunişti ai Somovei. Alte tinere profesoare sînt de asemenea fiice inteligente ale Somovei. În plachetele de versuri tipărite la Tulcea semnează versuri şi proză elevi, copii ai Somovei. Şcoala a fost în vara aceasta renovată, modernizată: parchet pe jos, măsuţe de stejar, ferestre mari, luminoase; elevi vioi, inteligenţi, sîrguincioşi, îngrijit îmbrăcaţi — mesageri ai prosperităţii, ai înfloririi satului lor.

Tovarăşul Al. Serghei, primarul Somovei, îmi desfăşoară planurile de perspectivă, cîteva din viitoarele bucurii ale Somovei. Planul de sistematizare cuprinde, printre altele, un dispensar şi o casă de naştere, o brutărie, un sediu administrativ, un nou magazin universal. Fondurile băneşti sînt adunate; oamenii aşteaptă bucuroşi să ajute cu munca lor voluntară; materialele de construcţie au început să se îngrămădească pe locurile stabilite.

Somova arată frumos, s-a îmbrăcat atrăgător cu grădini, cu rînduri tinere de vie, cu pomi tineri. Dar, în acelaşi timp, Somova mai are încă dealuri sterpe şi mai are mult de muncit pentru a transforma pe deplin natura, pentru a-i smulge acele daruri la care o îndreptăţesc hărnicia, tenacitatea şi priceperea oamenilor ei. Acesta este destinul ei — şi socialismul o ajută pentru a împlini opera de înflorire în care, împreună cu celelalte sate dobrogene, cu toate satele ţării, este angajată cu forţe sporite. Somova — marele Don Quijote de odinioară visător şi suferind pe aceste dealuri — nu se va odihni pînă cînd nu va transforma aceşti munţi de arşiţă într-o grădină.

ŞEDINŢA PLENARĂ A CONSILIULUI NAŢIONAL AL FEMEILOR

Miercuri a avut loc ședința plenară a Consiliului Național al Femeilor, la care au luat parte membrele Consiliului Național, președintele comitetelor județene ale femeilor, reprezentanți ai unor organizații de masă și obștești, ai unor instituții de stat.

La lucrările plenarei a participat tovarășul Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

Plenara a dezbătut sarcinile ce revin comitetelor și comisiilor femeilor în mobilizarea maselor de femei de la orașe și sate la îndeplinirea și depășirea prevederilor Planului de Stat pe anul 1969.

În cadrul lucrărilor au luat cuvîntul Alice Săvulescu, Elena Grigoriu, Dobrița Dima, Eleonora Nilcă, Aurelia Dănilă, Maria Cătană, Olga Pop, Magdalena Filipaș, Elena Livezeanu, Elisabeta Maszoryak, Elena Crișan, Maria Bradea, Maria Giligor, Maria Rădăvoi, Eugenia Stănescu, Eleonora Mărculescu, Aneta Spornic, Elena Jeanrenaud, Beatrice Godinescu, precum și Larisa Munteanu, secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Ion Radu, director general în Ministerul Învățămîntului, și Ștefan Birsan, din partea Centrocoop.

Relevînd rezultatele obținute în primii trei ani ai cincinalului în ridicarea pe o treaptă superioară a întregii vieți economice și social-culturale a țării, tovarășa Suzana Gâdea, președinta Consiliului Național al Femeilor, în referatul prezentat, ca și participantele la discuții, au subliniat atmosfera de entuziasm cu care femeile din țara noastră — muncitoare, țărănci, intelectuale, casnice — indiferent de naționalitate, participă și în acest an la înfăptuirea programului de dezvoltare a țării, trasat de partid. Ele răspund cu însuflețire angajamentelor luate în întrecere de conferințele organizațiilor județene de partid, de consiliile populare, angajîndu-se să nu-și precupețească eforturile pentru a contribui activ, împreună cu întregul popor, la realizarea și depășirea obiectivelor pe anul 1969, în vederea întîmpinării celei de-a 25-a aniversări a eliberării patriei, precum și a celui de-al X-lea Congres al P.C.R.

Muncitoarele, inginerele și tehnicienele s-au angajat să aducă o rodnică contribuție la utilizarea cît mai rațională a resurselor materiale, îmbunătățirea calității produselor, creșterea productivității muncii și reducerea costurilor de producție, la întărirea disciplinei tehnologice și de muncă, îmbunătățirea activității unităților comerciale și de deservire a populației.

Femeile care muncesc în domeniul agriculturii — țărănci, inginere și tehniciene — vor desfășura o activitate neobosită pentru continua sporire a producției vegetale și animale, efectuarea lucrărilor agricole la timp și la un nivel tehnic cît mai ridicat, pentru întărirea și dezvoltarea proprietății obștești în scopul consolidării economice a cooperativelor agricole de producție.

Femeile vor răspunde cu și mai multă însuflețire chemărilor la întrecerea patriotică pentru înfrumusețarea și buna gospodărire a orașelor și satelor patriei.

În domeniul învățămîntului, al ocrotirii sănătății, al culturii, artei și științei, ele își vor mări aportul în ridicarea nivelului calitativ al activității cultural-educative și de cercetare științifică.

În colaborare cu celelalte organizații de masă și instituții de stat, comitetele și comisiile femeilor își vor intensifica activitatea în vederea dezvoltării conștiinței cetățenești, întăririi responsabilității femeii față de îndatoririle ei profesionale și sociale, față de rolul ce-l are în familie, ca soție și mamă, ca primă educatoare a copiilor. Comitetele și comisiile femeilor vor acorda deosebită atenție îmbunătățirii activității creșelor, grădinițelor și căminelor de copii.

Dînd expresie adeziunii unanime a milioanelor de femei din țara noastră față de politica profund realistă a partidului, plenara Consiliului Național al Femeilor a asigurat Comitetul Central, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, că femeile din țara noastră își vor dărui întreaga capacitate de muncă, talentul și priceperea, pentru ca împreună cu toți oamenii muncii să îndeplinească și să depășească planul de stat pe acest an, pentru dezvoltarea și înflorirea continuă a patriei noastre socialiste.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarășul Virgil Trofin.

(Agerpres)

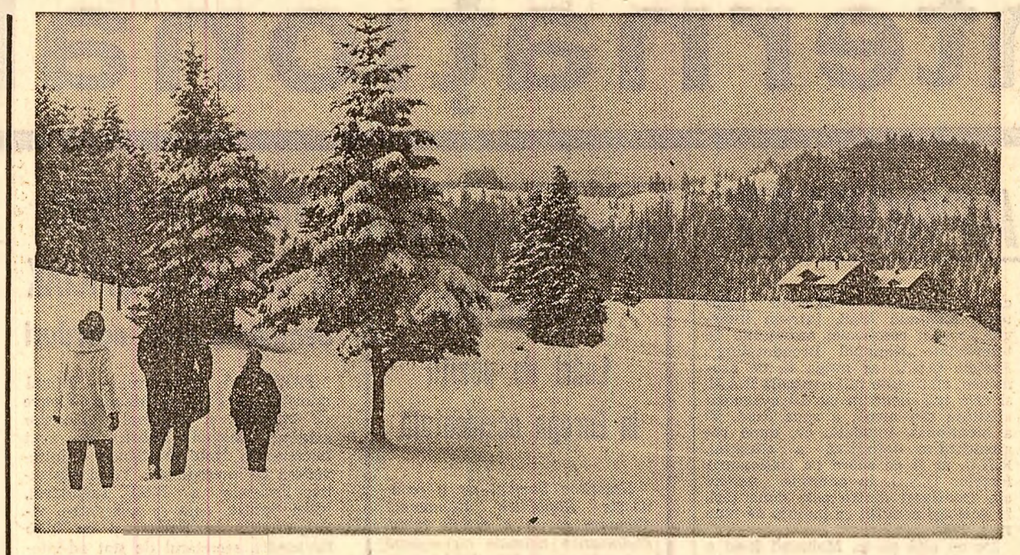

Spre cabana Trei Brazi

Pe scena Teatrului de Comedie

Teatrul „Lucia Sturdza-Bulandra" anunță că prezintă viitoarele spectacole pe scena Teatrului de Comedie din str. Mărăcinești nr. 2, în spatele Poștei centrale.

Luni 20 ianuarie ora 20, vineri 24, ora 20,30 și duminică 26, ora 10 se va juca **„D-ale carnavalului"** de I. L. Caragiale, în regia lui Lucian Pintilie. În distribuție: Grigore Vasiliu-Birlic, Toma Caragiu, Gina Patrichi, Rodica Tapalagă, Octavian Cotescu, Ștefan Bănică, Aurel Cioranu și alții.

Marți 21, ora 20, sîmbătă 25, ora 20 și duminică 26, ora 20, se prezintă **„Victimele datoriei"** de Eugen Ionescu, în regia lui Crin Teodorescu. Interpretează Gina Patrichi, Virgil Ogășanu, Ștefan Bănică, Mircea Albulescu și Virginica Popescu.

Spectacolul **„Meteorul"** de Fr. Durrenmatt, pus în scenă de Valeriu Moisescu, se prezintă miercuri 22, ora 20 și joi 23, ora 20. Rolurile vor fi interpretate de Toma Caragiu, Beate Fredanov, Septimiu Sever, Mihaela Juvara, Rodica Tapalagă, Dumitru Onofrei, Gheorghe Ghițulescu, Nicolae Mavrodin, Vasile Florescu, Corneliu Coman și alții.

Pentru aceste spectacole se pot procura bilete zilnic, între orele 10—13 și 17—20, de la casele teatrului „Lucia Sturdza-Bulandra" din str. Schitu Măgureanu nr. 1 — Podul Izvor — telefon 14 60 60 și din str. Al. Sahia nr. 76 A — Grădina Icoanei — telefon 12 44 16.

Cronica zilei

La invitația Consiliului Național al Organizației Pionierilor din România, miercuri a sosit în Capitală o delegație a Consiliului Unional al Organizației de Pionieri „V. I. Lenin" din U.R.S.S.

Delegația condusă de Nina Cernova, redactor-șef al ziarului „Pionierskaia Pravda", ne vizitează țara în cadrul unui schimb de experiență.

(Agerpres)

vremea

Ieri în țară: Vremea a continuat să se încălzească în toate regiunile. Cerul a fost mai mult acoperit. Au căzut precipitații locale, mai ales sub formă de ploaie în Banat și Oltenia. Ploi și burnițe cu caracter izolat s-au mai semnalat în Muntenia, Dobrogea și Moldova. Vîntul a suflat în general slab, cu intensificări în Banat și estul țării. Temperatura aerului la ora 14 oscila între minus 12 grade la Joseni și 10 grade la Gurahonț. Local, în sudul țării, ceața a persistat.

Timpul probabil pentru 17, 18 și 19 ianuarie. În țară: Vreme umedă și relativ caldă, în prima parte a intervalului, apoi se va răci începînd din nordul țării. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații locale, mai ales sub formă de ninsoare în nordul și estul țării și sub formă de lapoviță și ploaie în rest. Vînt potrivit din sectorul nord-vest, apoi din nord. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 10 și zero grade, mai scăzute la sfîrșitul intervalului, iar maximele între minus 5 și plus 5 grade. Ceață locală. **În București:** Vreme umedă și relativ caldă la început, apoi în răcire ușoară. Cerul va fi temporar acoperit. Vor cădea precipitații slabe. Vînt potrivit. Temperatura ușor variabilă.

CUTREMUR DE PĂMÎNT

În ziua de 15 ianuarie, la ora 10,45, la București a avut loc un cutremur cu epicentrul în regiunea Vrancea, la o adîncime în scoarță de aproximativ 120—140 km. Potrivit datelor comunicate de secția de seismologie a Centrului de cercetări geofizice al Academiei, în Capitală, cutremurul a avut o intensitate macroseismică de 4—4,5 grade, iar la Focșani de 5,5—6 grade.

După cum relatează specialiștii stației seismologice din Focșani, în seara zilei de 14 ianuarie, între orele 19,50—20,16, în această zonă au fost înregistrate cutremure ușoare de gradul 3.

PRONOEXPRES

Numerele extrase la concursul nr. 3 din 15 ianuarie 1969.

Extragerea I 25 30 35 6 41 24

Fond de premii: 425 103 lei.

Extragerea a II-a: 6 8 26 12 9 45 34

Fond de premii: 344 807 lei.

LA A 21-A ANIVERSARE A TRATATULUI ROMÂNO-BULGAR

ÎNNOIRI PE HARTA ECONOMICĂ A BULGARIEI

Se împlinesc astăzi 21 de ani de la un eveniment de seamă în istoria relațiilor româno-bulgare — încheierea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria. În perioada care a trecut de atunci, legăturile de prietenie, cu vechi tradiții, dintre popoarele român și bulgar, ridicate pe un plan superior în anii construcției socialiste, s-au dezvoltat puternic, în direcții multilaterale. Relațiile economice, politice, tehnico-științifice, culturale dintre România și Bulgaria au cunoscut o evoluție ascendentă, în interesul fiecăreia dintre cele două țări, al cauzei generale a socialismului.

★

De la Dunăre la Rodopi și de la Marea Neagră la Pirin, străbătînd mănoasa cîmpie a Traciei, drumurile înguste de munte sau pitorescul litoral, am avut prilejul să admir nu numai fermecătoarele peisaje ale naturii, ci interesante creații ale omului. Edificiile noilor întreprinderi industriale, numeroasele lacuri de acumulare care împing apa în paletele turbinelor sau pe canalele de irigații, zecile de cartiere noi de locuințe, pe care le-am întîlnit în călătoriile mele, stau mărturie activității susținute desfășurate de poporul bulgar în anii socialismului.

O parte a acestei vaste activități înnoitoare s-a desfășurat în anul de curînd încheiat — al treilea al cincinalului. Așa cum s-a arătat la recenta sesiune a Adunării Populare a R. P. Bulgaria, potrivit datelor preliminare, sarcinile de plan pe 1968 au fost în linii generale îndeplinite, iar în unele domenii, depășite. Volumul total al producției industriale a crescut cu circa 11,7 la sută față de anul precedent. Producția de energie electrică și termică a sporit cu 15,9 la sută, a metalurgiei cu 21,7 la sută etc. Au fost inaugurate un șir de obiective industriale, cum sînt Combinatul de îngrășăminte minerale de la Vrața, cel de fire sintetice de la Iambol, au fost puse în funcțiune noi fabrici și secții la Combinatul petrochimic de la Burgas, ca și la combinatul metalurgic „Kremikovți", s-a dat în exploatare primul grup de 200 MW al termocentralei de la Varna, a sporit suprafața terenurilor irigate. Harta economică a țării a fost punctată cu numeroase alte asemenea realizări pe tărîm industrial și social-cultural.

De pildă, acum, în toiul iernii, peste 4 000 de constructori și montori, înfruntînd gerul și nămeții, lucrează în munții Rodopi la cascada hidroenergetică „Dospat-Văcea", care, conform proiectelor, va fi formată din cinci baraje și șapte hidrocentrale cu o capacitate totală de 460 MW. După ce va fi folosită ca forță energetică, apa va fi îndreptată spre cîmpia Plovdivului, unde va irriga peste 100 000 hectare de pămînt. Prima hidrocentrală a acestui sistem energetic, cea de la Tesel, aflată în stadiu de

CORESPONDENȚA DIN SOFIA DE LA GH. IEVA

finisare, va produce energie electrică în lunile viitoare.

Pentru perioada 1966—1970 sînt prevăzute importante investiții pentru dezvoltarea unor ramuri de importanță vitală ale economiei bulgare, precum și pentru satisfacerea necesităților materiale și culturale ale populației.

În Bulgaria este în plină desfășurare procesul dezvoltării industriei chimice. Așa cum se remarcă aci în documente oficiale de partid și de stat, ținînd seama de ritmul înalt în care se dezvoltă această ramură a economiei naționale, cel de-al cincilea plan cincinal al R. P. Bulgaria poate fi numit cincinalul industriei chimice.

Să ne referim la un anume sector legat de progresul acestei ramuri, în speță industria textilă. Calculele efectuate de specialiști arătau că la sfîrșitul lui 1970 necesitățile de materii prime pentru industria textilă vor înregistra o creștere de cîteva ori. S-a stabilit că asigurarea volumului de materii prime naturale în proporțiile necesare și la termen ar fi imposibilă de realizat, iar importul respectiv — dezavantajos pentru economie.

Ca atare, se recurge la producția de fibre sintetice, folosindu-se în acest scop materiile prime obținute prin prelucrarea țițeiului. Iambol, Burgas, Vidin și Svistov au devenit primele centre ale industriei bulgare de fire și fibre sintetice.

Localitate neînsemnată în trecut, Iambol este de cîteva luni centrul industrial unde își are sediul combinatul pentru fire poliesterice „Dimităr Dimov". S-a calculat că înalta rentabilitate a noii unități industriale va permite rambursarea investițiilor în mai puțin de trei ani. Dar constructorii încă nu au coborît de pe schele. Au loc diferite lucrări de extindere a combinatului pentru dublarea producției, care în prezent este de 12 000 tone anual.

La capătul opus al țării, pe terenurile pînă recent mlăștinoase de lîngă bătrîna cetate a Vidinului, sute de constructori lucrează pe vastul șantier al uzinei chimice. Aici va fi durată o altă întreprindere modernă, care va produce anual mii de tone de fibre poliamidice, printre care și produsul „Vidlon".

Ceva mai jos, pe Dunăre, lîngă localitatea Svistov, își înalță schelele, aidoma cu fratele său geamăn de la Vidin, un combinat pentru celuloză și fibre artificiale. Cînd construcția lui va fi încheiată, el va livra economiei bulgare celuloză și viscoză, fibre și o serie de alte produse.

Vorbind despre chimie, se cuvine a fi menționat și șantierul Combinatului pentru prelucrarea țițeiului de lîngă istoricul oraș Plevna. Se apreciază că ritmul intens al construcției sale va permite intrarea lui în exploatare încă în cursul acestui an, valorificîndu-se „aurul negru" recent descoperit în acest județ.

Fiecare dintre aceste obiective contribuie la înnoirea continuă a orașelor și satelor țării, la întărirea economiei în progres a Bulgariei socialiste.

TELEGRAMĂ

Cu ocazia celei de-a XXI-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a trimis o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al R.P. Bulgaria, Ivan Bașev.

(Agerpres)

SPORT

Un rezultat de prestigiu pentru echipa noastră reprezentativă:

ANGLIA — ROMÂNIA 1-1 (1-0)

Ieri, pe stadionul Wembley din Londra, în fața a 80 000 de spectatori, echipa reprezentativă de fotbal a României a încheiat cu un scor egal (1-1), partida amicală cu echipa Angliei, una dintre cele mai puternice formații de pe glob, campioană mondială în 1966. Este cel mai valoros rezultat obținut de fotbaliștii români, pe un cîmp de joc străin, în decurs de peste un deceniu. Englezii au aliniat ieri opt dintre faimoșii titulari ai echipei mondiale, în frunte cu frații Charlton, cărora Ramsey le-a adăugat doi jucători consacrați, Hunter și McNabb, și un debutant, Radford, tunarul de la Arsenal, cu 12 goluri înscrise în actuala ediție a campionatului insular. Acestui adversar — echipa Angliei — deosebit de redutabil, mai ales pe teren propriu (din 1966 și pînă astăzi n-a pierdut decît un singur meci la Londra, iar în 1968 a învins echipe de renume ca Spania și Suedia) românii i-au opus o selecționată foarte tînără, atît de tînără încît Lucescu a devenit „veteranul" și căpitanul ei! Dar acești 11 tineri au jucat ieri cu atîta ambiție și aplomb, încît au făcut să nu se simtă absența cîtorva titulari indisponibili, ca, de pildă, Barbu și Gheorgheli. Și au realizat un rezultat, de ce să n-o mărturisim, peste așteptări, pentru care merită felicitări din toată inima...

Englezii au atacat ieri chiar de la începutul meciului, acțiunile dirijate de Bobby Charlton punînd la grea încercare apărarea echipei române. Dar, un îmbucătător joc realist în apărare al fotbaliștilor noștri i-a împiedicat pe campionii mondiali să concretizeze, prin goluri, dominarea „teritorială". Golul înscris de gazde în prima parte a partidei — și rămas, de altfel, singurul lor punct pînă la sfîrșitul celor 90 de minute — a fost marcat dintr-o așa-numită „fază fixă". La un corner executat de Bobby Charlton, fratele său, Jackie, poreclit „girafa", datorită înălțimii sale, a lovit balonul cu capul de la șase metri, trimițîndu-l lîngă bara laterală din dreapta porții. Trebuie spus că tricolorii noștri nu s-au limitat strict la apărare, ci au completat-o firesc cu unele contraatacuri periculoase. La o asemenea acțiune, în minutul 37, Dumitrache, pătruns de unul singur în careul englez, este faultat de Hunter și trîntit pe gazon, însă arbitrul Callaghan nu acordă penaltiul.

După pauză, jocul are la început un aspect asemănător celui din primele 45 de minute. Englezii atacă puternic, fotbaliștii noștri se apără supranumeric și contraatacă rînd pe rînd, prin Dumitrache, Lucescu sau Dembrovschi. Presiunea gazdelor durează pînă în min. 73, cînd se poate spune că Dinu „frînge" această presiune. O fentă reușită, urmată de un șut formidabil de la 30 metri — și, balonul lovește bara porții lui Banks! După numai un singur minut, la un șut al lui Dembrovschi mingea e interceptată cu mîna tocmai de Jackie Charlton! Penalti! Bate Dumitrache. Cu „tupeul" binecunoscut, el îl păcălește pe Banks și înscrie imparabil în colțul opus celui spre care plecase portarul. Este 1—1 și min. 74. Campionii mondiali reiau ofensiva! Dar degeaba toate acțiunile furibunde, degeaba galeria scandînd „England, England!", degeaba și cele trei cornere succesive din ultimul minut de joc. Echipa română rezistă cu mare succes...

Ieri, pe Wembley, echipa României a obținut un rezultat de prestigiu. Am vrea ca el să însemne începutul afirmării internaționale a fotbalului nostru, un rezultat de bun augur, spre realizarea performanței în preliminariile campionatului mondial.

V. M.

Din sporturile de iarnă

PROBA MASCULINĂ DIN CADRUL CAMPIONATELOR DE PATINAJ ARTISTIC ALE CEHOSLOVACIEI s-a încheiat cu victoria lui **Ondrej Nepela**, medalia de bronz la campionatele europene din anul 1968. Nepela a totalizat 2 098 de puncte și a fost urmat în clasamentul final de **Marian Filc** cu 2 075,8 puncte și **Petr Starec** cu 1 941,9 puncte.

La feminin, victoria a revenit **Hanei Mașkova** cu 2 096,2 puncte.

În proba de dansuri, pe primul loc s-a clasat cuplul **Dana și Jaromir Holan** cu 126,7 puncte. Locul doi a fost ocupat de perechea **Milena Tumova — Josef Pesek** cu 126,5 puncte.

În ciuda timpului geros, cîteva mii de spectatori au urmărit pe patinoarul din localitatea Cerepovet **ÎNTÎLNIREA INTERNAȚIONALĂ DE HOCHEI PE GHEAȚĂ DINTRE FORMAȚIA LOCALĂ METALURG ȘI SELECȚIONATA ROMÂNIEI.** La capătul unui joc echilibrat, cele două echipe au terminat la egalitate: 3—3.

LA GRAZ S-AU ÎNCHEIAT ÎNTRECERILE CAMPIONATELOR DE PATINAJ ARTISTIC ALE AUSTRIEI. La masculin, titlul a revenit lui **Gunther Anderl** cu un total de 299,5 puncte, urmat de Sepp Schneider cu 287,7 puncte.

Competiția feminină a fost dominată de **Beatrix Schuba**, clasată pe primul loc cu 327,1 puncte. Locul secund a fost ocupat de Elisabeth Nestler cu 309,6 puncte.

În cîteva rînduri

ÎN CADRUL TURNEULUI INTERNATIONAL DE FOTBAL DE LA MAR DEL PLATA, echipa austriacă **Rapid Viena** a terminat la egalitate: 2—2 cu formația cehoslovacă **Slovan Bratislava.**

Cu același rezultat (2—2) s-a încheiat și partida dintre formațiile **Estudiantes și M.T.K. Budapesta.**

În urma unei anchete organizate în rîndul gazetarilor de sport din Cuba, **CEL MAI BUN SPORTIV CUBANEZ AL ANULUI** 1968 a fost ales pugilistul **Enrique Regueiferos.** După cum se știe, Enrique Regueiferos a obținut medalia de argint la categoria ușoară în cadrul turneului olimpic de box de la Ciudad de Mexico.

ÎN TURUL II AL PROBEI DE SIMPLU BĂRBAȚI DIN CADRUL TURNEULUI INTERNAȚIONAL „OPEN" DE TENIS DE LA SYDNEY, jucătorul profesionist englez **Roger Taylor** l-a învins cu 4—6, 9—7, 6—4, 6—4 pe australianul **John Alexander.** Într-o altă partidă, **Roche** (Australia) a cîștigat cu 8—6, 7—5, 6—2 în fața lui **Orantes** (Spania).

ECHIPA DE TENIS A S.U.A., care se află în prezent în Noua Zeelandă, a susținut la Auckland o întîlnire (sistem „Cupa Davis") cu reprezentativa țării gazdă. Victoria a revenit cu scorul de 3—2 tenismanilor americani.

RUGBI

Un interesant proiect englez cu privire la organizarea unui campionat mondial

O Echipa României printre eventualele participante

După cum anunță ziarul „Daily Mail", **Uniunea engleză de rugbi studiază posibilitatea organizării unui campionat mondial de rugbi în XV, care să marcheze sărbătorirea centenarului federației britanice în anii 1970—1971.** *Terry O'Connor, comentatorul de rugbi al ziarului londonez, consideră că alegerea țărilor participante la acest turneu mondial nu ar fi prea complicată: echipele țărilor britanice ar urma să fie desemnate capi de serie, în patru grupe, alături de selecționatele Noii Zeelande, Republicii Sud-Africane, Australiei, Franței. Grupele ar putea fi completate cu echipele* **României,** *Italiei, Argentinei, Japoniei, R. F. a Germaniei, Canadei, S.U.A. și Insulelor Fidji. De asemenea, s-ar putea lua în considerație și o eventuală participare a altor țări ca Polonia, Cehoslovacia, Spania etc.*

Primele două clasate în cele patru grupe de cîte patru echipe ar urma să se califice în turneul final.

„Integrarea economică" adîncește contradicțiile capitaliste

(Urmare din pag. I)

ională se diminuează substanțial în favoarea acelorași mărfuri de provenință italiană. În general, astfel de situații sînt provocate de gradul diferit de concentrare al întreprinderilor din aceeași ramură în țări diferite. Exprimîndu-și temerile, unul din industriașii belgieni care a răspuns la ancheta amintită subliniază: „noi dispunem de o industrie care numai privită global pare puternică, în realitate ea suferă de o mare dispersare... În noul context concurențional, riscăm să suportăm consecințele slăbiciunii rețelei noastre comerciale în străinătate. Am și constatat în ultimii ani o deteriorare a competitivității noastre. În ceea ce privește piața internă, ea este foarte strîmtă și foarte permeabilă penetrațiilor din afară și, în consecință, nu ne oferă nici o compensație".

Pe de altă parte, economiștii occidentali relevă o disproporție, mereu mai accentuată, între posibilitățile de producție și posibilitățile de a asigura o circulație, o desfacere corespunzătoare de mărfuri, ceea ce în mod evident se răsfrînge negativ asupra dezvoltării potențialului economic. Socoteala de acasă a unor firme — în ceea ce privește posibilitatea de producție — nu se potrivește — cum se spune — cu cea din... Piața (comună) care nu poate absorbi un volum mare de mărfuri. În cadrul anchetei susmenționate un om de afaceri vest-german face următoarea reflexie: *„constituirea C.E.E. ne dăduse mari speranțe. Aveam în fața noastră perspectiva unei piețe unificate de mari dimensiuni, comparabilă cu aceea a S.U.A. Dar am fost dezluzionați. Unitatea comercială și publicitară a firmelor americane cu mult mai puternică decît a firmelor europene, omniprezența marilor mărci permit uniformizarea cererii în S.U.A. și o dată cu aceasta producerea în serii mari, ceea ce nu este cazul în Europa, unde cererea rămîne diversificată și compartimentată de la țară la țară".*

Dificultăți extrem de serioase sînt generate de diferențele de nivel tehnologic dintre țările participante la Piața comună, iar procesele de „integrare", departe de a le atenua, le accentuează prin favorizarea celor aflați în stadiul mai avansat într-un domeniu sau altul. Tehnica actuală costă foarte scump, cine poate s-o plătească face pași înainte în special în domeniul producției și prin aceasta se impune în fața celorlalți parteneri. „Integrarea" vest-europeană nu a putut nici din acest punct de vedere să asigure tuturor partenerilor condiții avantajoase de participare la progresul tehnologic. Ritmul în care se asigură mobilitatea și adaptabilitatea economiilor la necesitățile proceselor complexe ale revoluției științifico-tehnice contemporane este diferit de la țară la țară — lucru influențat în mare parte și de structura economiilor naționale. Aceasta determină pe industriași din țări ca Belgia, de pildă, unde datorită condițiilor concrete ale structurii economice (predomină ramuri ca industria cărbunelui, a minereului de fier etc.) să privească cu foarte mari rezerve perspectivele concurenței în condițiile desființării barierelor vamale.

Trezesc de asemenea vii critici consecințele care au decurs din promovarea în cadrul Pieței comune într-un mod nediferențiat, care nu ține seama de condițiile specifice de la o țară la alta, a unor măsuri cu caracter legislativ, juridico-economic. Este vorba, de pildă, de costul mîinii de lucru, de deosebirile între salariile primite de bărbați și cele mai mici primite de femei, de ponderea elementului feminin în totalul salariaților, de impozite, de practicarea în anumite industrii a muncii la domiciliu (evident mai ieftină) etc. Firmele din R.F.G., Olanda, Belgia reclamă, de pildă, faptul că principiul egalității de remunerație pentru aceleași munci prestate de bărbați și femei este mai puțin respectat în Franța și Italia decît în țările lor. Se înțelege că din asemenea situații decurg grave consecințe sociale; lucrurile nu se îndreaptă spre „egalizare" cu condițiile din țările unde cuceririle sociale sînt mai avansate, ci invers. În plus, în cadrul Pieței comune, trusturile, urmărind să obțină la produsele lor prețuri de cost scăzute pentru a le face cît mai competitive în condițiile ascuțirii concurenței, tind să reducă salariile muncitorilor, cu toate consecințele ce decurg de aci pentru nivelul lor de trai.

Aceste cîteva aspecte, citate doar cu titlul de exemplu, ca și multe altele, sînt concludente pentru unele din procesele din cadrul Pieței comune, cărora adepții ideii de „integrare" le-au atribuit „merite" deosebite. Ele invederează nu numai că dificultățile și contradicțiile nu se atenuează, dar ele se adîncesc. **Astfel, în locul tendinței de „egalizare" a nivelelor de dezvoltare a diferitelor țări participante sau măcar de reducere a decalajului dintre ele — așa cum s-a susținut la crearea Pieței comune — procesul „integrationist" stimulează în practică dezvoltarea inegală a statelor participante, întărește forța trusturilor, promovează dominația celor mai puternici asupra celor mai slabi. Totodată, în locul asigurării unui progres larg, generalizat, pe ansamblul comunității economice vest-europene, se conturează disparități de natură să accentueze decalajul. În virtutea unei serii de factori care țin de dezvoltare economică și socială anterioară se creează astfel în noul context comunitar un mănunchi nou de neînțelegeri, rivalități și suspiciuni, amplificat la scară internațională. Și aceasta tocmai pentru că raporturile ce se stabilesc în cadrul grupărilor închise de acest gen se bazează pe încălcarea normelor relațiilor dintre statele suverane și independente, pe nesocotirea principiilor avantajului reciproc și al egalității dintre parteneri; pentru că în locul dezvoltării unei colaborări reciproc avantajoase se mențin relațiile economice de tip imperialist, întemeiate pe impunerea voinței celor puternici. În mod inevitabil, asemenea relații duc în ultimă instanță la încălcarea prerogativelor de suveranitate națională, la ignorarea intereselor vitale ale unora din parteneri. Și, după cum demonstrează în mod evident realitățile internaționale, orice încălcare a suveranității naționale, orice nesocotire a intereselor statelor participante nu poate atrage după sine decît prejudicii dezvoltării relațiilor interstatale, nu poate decît să alimenteze neîncrederea și tensiunea, să dăuneze intereselor popoarelor respective. Conducerea economiei formează un atribut esențial al suveranității fiecărui stat și un drept al său inalienabil. Colaborarea economică interstatală reprezintă o cerință esențială a lumii contemporane; dar ea nu poate da rezultatele scontate de popoare decît dacă se desfășoară între state egale în drepturi, dacă ele își respectă reciproc suveranitatea, dacă se ține seama de interesul tuturor părților și se asigură avantajul reciproc, fără condiții politice, fără restricții și discriminări.**

Este de aceea de înțeles de ce împotriva acelor stări de lucruri și tendințe, care nesocotesc principiile imuabile ale colaborării, se ridică pături largi ale opiniei publice din țările respective, care resimt direct efectele negative ale „integrării" asupra vieții economice și în general asupra vieții sociale. Ele se pronunță pentru o politică economică caracterizată prin respectarea personalității fiecărei economii naționale, pentru dezvoltarea unei cooperări internaționale tot mai intense, a cărei rodnicie să fie chezășuită de promovarea unor norme de echitate, de egalitate în drepturi, de respectarea unor interese mutuale avantajoase și care să corespundă cerințelor progresului general.

viaţa internaţională

DUPĂ CONFERINŢA COMMONWEALTHULUI

INCERTITUDINILE PERSISTĂ

CORESPONDENŢA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

După opt zile de dezbateri în şedinţe oficiale, în grupuri de lucru şi în întîlniri particulare, miercuri şi-a încheiat lucrările conferinţa premierilor Commonwealthului. Ordinea de zi a fost epuizată încă la prînz, astfel încît în cursul după-amiezii de ieri delegaţiile s-au putut ocupa în exclusivitate de adoptarea comunicatului final. Textul acestuia a trecut prin faza unei redactări extrem de dificile în ultimele cîteva zile, datorită vederilor contradictorii ale participanţilor în cîteva din principalele probleme discutate.

Pentru majoritatea temelor de pe agendă au fost găsite anumite formulări generale, incolore, după modelul experimentat al conferinţelor anterioare. Poziţiile s-au dovedit însă ireconciliabile în problema Rhodesiei, revenită ieri din nou în focarul atenţiei. A fost de altfel episodul cel mai controversat al aşa-numitei „bătălii a comunicatului" şi textul final a trebuit să consemneze părerile diferite existente. Cea mai mare parte a şefilor de state şi guverne participante la conferinţă, se arată în comunicat, consideră că pro-

punerile făcute de Harold Wilson lui Ian Smith în cursul tratativelor purtate la bordul crucişătorului „Fearless" sînt inacceptabile şi vor trebui să fie retrase. Comunicatul adaugă că şefii delegaţiilor au căzut de acord că orice reglementare a problemei rhodesiene va trebui să fie făcută prin consultarea voinţei liber exprimate a întregului popor rhodesian.

Poziţia britanică în problema imigrării, problema cooperării economice în cadrul Commonwealthului au constituit, de asemenea, obiectul unor discuţii ascuţite. Încercînd să prevină anumite tendinţe de dezintegrare treptată a acestei organizaţii internaţionale, Marea Britanie a folosit şi de data aceasta oferta unor avantaje economice, promiţînd totodată să menţină nivelul programului său de ajutor la 205 milioane lire anual şi chiar să-l majoreze.

Conferinţa a prilejuit totodată examinarea unui cerc larg de aspecte ale situaţiei internaţionale. În problema crizei din Orientul Apropiat, spre exemplu, ea şi-a exprimat sprijinul faţă de misiunea lui Gunnar Jarring şi a cerut tuturor ţărilor interesate să-şi aducă contribuţia la desfăşurarea activităţii acestei misiuni. „Deşi rolul marilor puteri este important — se precizează în comunicat — şi alte ţări, în special cele interesate în redeschiderea Canalului de Suez, ar putea contribui la găsirea unei soluţii".

Majoritatea şefilor de state şi guverne prezenţi la conferinţă au arătat că R. P. Chineză are „dreptul şi datoria de a participa în mod deplin la toate eforturile internaţionale privind menţinerea păcii". Ei şi-au manifestat, de asemenea, speranţa că Republica Populară Chineză poate să-şi ocupe locul legitim în comunitatea internaţională.

Comunicatul recunoaşte că tratatul de neproliferare a armelor nucleare nu va îndeplini toate speranţele cărora le-a dat naştere atîta timp cît puterile nucleare nu vor lua măsuri eficace pentru dezarmarea nucleară.

Comunicatul consemnează în încheiere că cele 28 de delegaţii la conferinţă au apreciat favorabil deschiderea convorbirilor de la Paris asupra Vietnamului şi au exprimat speranţa că acestea vor duce la începerea unor tratative tinzînd la asigurarea unei „păci juste, durabile şi autentice în Vietnam".

S-a căzut de acord ca viitoarea conferinţă a Commonwealthului să aibă loc în Kenya sau Barbados, probabil în cursul anului 1970. Zilele acestea delegaţiile se vor reîntoarce în capitalele lor, după o reuniune care lasă nedezlegate vechile divergenţe şi nu scade cu nimic din incertitudinea care planează asupra perspectivelor de viitor ale Commonwealthului.

ORIENTUL APROPIAT

⊙ FRANŢA SUSŢINE NECESITATEA APLICĂRII REZOLUŢIEI CONSILIULUI DE SECURITATE

PARIS. — Luînd cuvîntul la o recepţie oferită marţi seara ziariştilor cu prilejul noului an, premierul francez, Couve de Murville, a evocat problema embargoului asupra livrărilor de armament francez destinate Israelului. După cum relatează agenţia France Presse, el a declarat: „De vreme ce lucrurile se îndreaptă spre mai rău şi apare pericolul reluării operaţiunilor militare, este legitim să se adopte măsuri de precauţie, chiar şi numai pentru a nu contribui la extinderea operaţiunilor militare".

Consiliul de Miniştri al Franţei a ascultat miercuri o expunere a ministrului de externe, Michel Debré, cu privire la problemele Orientului Mijlociu. Relatînd despre desfăşurarea şedinţei Consiliului de Miniştri, secretarul de stat pentru informaţii, Joë Le Theule, a declarat: „La Paris se doreşte convocarea foarte rapidă a unei reuniuni a reprezentanţilor celor patru mari puteri pentru a se dezbate, într-o manieră generală, căile de aplicare a rezoluţiei Consiliului de Securitate în legătură cu conflictul din Orientul Mijlociu". El a precizat că S.U.A., Anglia şi Franţa se consultă în prezent pe căi diplomatice pentru a găsi, împreună cu Uniunea Sovietică, soluţiile necesare reglementării conflictului din Orientul Mijlociu.

Pe de altă parte, purtătorul de cuvînt al Ministerului de Externe francez a confirmat poziţia adoptată la Beirut de fostul ministru al informaţiilor, Gorse, privitoare la sprijinul acordat de Franţa Libanului. „Dacă existenţa Libanului este ameninţată, a subliniat purtătorul de cuvînt, Franţa nu va rămîne indiferentă". Această declaraţie a fost interpretată de observatori ca o indicaţie asupra posibilităţii ca trupe franceze să fie trimise în Liban.

⊙ POZIŢIA R.A.U. CU PRIVIRE LA FORŢELE O.N.U.

CAIRO. — Guvernul Republicii Arabe Unite este gata să accepte prezenţa forţelor O.N.U. la frontierele israeliano-egiptene după evacuarea totală a trupelor Israelului de pe teritoriile arabe ocupate, a declarat ministrul de externe egiptean, Mahmud Riad, într-un interviu acordat companiei americane de televiziune „National Broadcasting". Forţele O.N.U. ar putea fi, de asemenea, staţionate între trupele R.A.U. şi cele israeliene în cursul evacuării acestora din urmă, a spus Riad. El a menţionat, totodată, că, după reglementarea definitivă a situaţiei, R.A.U. ar fi de acord cu staţionarea forţelor O.N.U. în anumite puncte ale frontierei dintre cele două ţări, în aceleaşi condiţii ca înainte de luna mai 1967.

Pe de altă parte, Mahmud Riad a declarat că ţara sa este dispusă să îmbunătăţească relaţiile cu Statele Unite ale Americii şi chiar să restabilească relaţiile diplomatice cu acestea, dacă noua administraţie americană va adopta o atitudine echitabilă faţă de problemele Orientului Mijlociu.

⊙ UN INTERVIU AL MINISTRULUI DE EXTERNE IRAKIAN

BAGDAD. — Rezoluţia adoptată de Consiliul de Securitate la 22 noiembrie 1967 este respinsă de guvernul irakian ca fiind „inacceptabilă pentru ţările arabe, deoarece ea pune în pericol securitatea lor şi urmăreşte să impună pacea cu Israelul, precum şi o recunoaştere formală şi definitivă a acestui stat", a declarat ministrul irakian al afacerilor externe într-un interviu acordat postului de radio Bagdad. „Guvernul respinge această rezoluţie şi reaminteşte că şi-a exprimat rezerve şi faţă de misiunea încredinţată de secretarul general U Thant lui Gunnar Jarring", a spus el.

★

CAIRO. — Comitetul Central al Uniunii Socialiste Arabe (U.S.A.), partidul de guvernămînt din R.A.U., a ţinut marţi seara o reuniune de patru ore sub preşedinţia lui Gamal Abdel Nasser, anunţă agenţia M.E.N. Cu acest prilej au fost examinate situaţia politică şi militară precum şi unele probleme interne ale R.A.U. Totodată, Comitetul Central al U.S.A. a hotărît să-l desemneze pe Labib Chukeir, membru al Comitetului executiv suprem al partidului, drept candidat pentru funcţia de preşedinte al noii Adunări Naţionale egiptene.

PENTRU RECUNOAŞTEREA R. D. VIETNAM

Luări de poziţii în Europa occidentală

Hotărîrea Suediei de a recunoaşte Republica Democrată Vietnam şi de a stabili relaţii diplomatice normale cu această ţară este viu comentată de unele ziare vest-europene care cer ca exemplul guvernului de la Stockholm să fie urmat şi de guvernele altor ţări. Gestul Suediei, scrie ziarul italian „Momento Sera" constituie „fără îndoială un fapt pozitiv, asupra căruia ţările europene ar trebui să mediteze". Ziarul aminteşte că zilele trecute Comitetul Central al Partidului Socialist Italian s-a pronunţat în unanimitate pentru recunoaşterea R. D. Vietnam de către Italia.

Norvegia trebuie să urmeze exemplul Suediei şi să recunoască Republica Democrată Vietnam, scrie la rîndul său ziarul norvegian „Dagbladet". Cotidianul subliniază că victoria finală în Vietnam nu poate reveni decît Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud şi poporului R. D. Vietnam. „Dagbladet" cere guvernului norvegian să-şi revizuiască poziţia în legătură cu recunoaşterea R. D. Vietnam.

VIZITA LA PARIS A LUI MIKA ŞPILIAK

Semnarea unor acorduri

PARIS 15 (Agerpres). — Primul ministru al Franţei, Maurice Couve de Murville, şi ministrul afacerilor externe, Michel Debré, au avut miercuri la Hotel Matignon o întrevedere cu preşedintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, Mika Şpiliak, care se află într-o vizită oficială în Franţa, şi cu Mişo Pavicevici, secretarul de stat ad-interim pentru afacerile externe. Au fost discutate o serie de probleme privind posibilităţile de dezvoltare a relaţiilor dintre cele două ţări în diferite domenii.

În cursul aceleiaşi zile, la Ministerul Afacerilor Externe al Franţei au fost semnate acordul privind desfiinţarea vizelor între Franţa şi R.S.F. Iugoslavia pentru persoanele care stau o perioadă redusă într-una din aceste ţări şi acordul de cooperare economică, industrială şi tehnică. Cele două documente au fost semnate din partea franceză de ministrul afacerilor externe, Michel Debré, iar din partea R.S.F. Iugoslavia de Mişo Pavicevici, secretar de stat ad-interim pentru afacerile externe.

După semnare, Michel Debré, ministrul de externe francez, şi Mişo Pavicevici, secretar de stat ad-interim al R.S.F. Iugoslavia, au rostit scurte cuvîntări în care au subliniat importanţa documentelor semnate, precum şi bunele relaţii care există între cele două ţări în ultimii ani.

Există posibilităţi pentru extinderea comerţului dintre Japonia şi ţările socialiste

TOKIO 15 (De la corespondentul Agerpres, Fl. Ţuiu). Hotărîrea guvernului japonez de a trimite o misiune economică în unele state socialiste din Europa a pornit de la constatarea că în timp ce volumul comerţului exterior al Japoniei cu aceste ţări este încă mic, există posibilităţi pentru extinderea lui — subliniază în ultimul său număr influentul ziar economic „Nihon Keizei", într-un comentariu consacrat vizitei pe care o va efectua, în luna martie, în Cehoslovacia, Iugoslavia, Bulgaria şi România, o delegaţie condusă de Kogoro Uemura, preşedintele Federaţiei organizaţiilor economice din Japonia. Trimiţînd o astfel de misiune, subliniază ziarul, guvernul consideră că misiunea va contribui la rezolvarea problemelor curente legate de încheierea unor acorduri de comerţ şi navigaţie, de cooperare industrială şi de promovare a unor înţelegeri privind exportul.

Puternice explozii la bordul portavionului nuclear „Enterprise"

WASHINGTON 15 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al marinei americane a anunţat că marţi, la ora 18,30 GMT, la bordul portavionului nuclear american „Enterprise" s-au produs o serie de explozii puternice, în urma cărora 15 marinari şi-au pierdut viaţa, 85 sînt răniţi, iar cîţiva sînt daţi dispăruţi. Nava se găsea în acel moment la 130 km sud-est de Pearl Harbour (Hawaii), unde participa la o serie de exerciţii militare. În acelaşi timp, un crainic al postului de radio din Hawaii a precizat că un număr de 15 avioane au fost distruse, iar pistele de decolare au fost deteriorate. Pe o lungime de aproximativ 60 de metri sînt observate urmele acestui dezastru: spărturi cu un diametru de 4 pînă la 7 metri.

Potrivit primelor informaţii transmise de marina americană, catastrofa a fost provocată de un avion care se pregătea să aterizeze. Acesta a scăpat o bombă ce a declanşat seria exploziilor urmate de incendii.

Portavionul nuclear „Enterprise" are o lungime de 342 metri. La bordul portavionului se aflau 4 600 marinari şi ofiţeri. Nava este capabilă să transporte 100 de avioane.

CONGRESUL P. C. DIN MARTINICA

PARIS 15. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Ziarul „L'Humanité" anunţă că în zilele de 27—29 decembrie 1968 a avut loc în oraşul Morne Rouge cel de-al IV-lea congres al Partidului Comunist din Martinica.

Cei 172 de delegaţi la congres au dezbătut raportul prezentat de secretarul general al P.C. din Martinica, Armand Nicolas, asupra orientării politice şi sarcinilor partidului, document care a fost supus timp de mai multe luni dezbaterii în cadrul activului partidului.

Congresul s-a pronunţat pentru un statut de autonomie a Martinicăi prevăzut de altfel şi în articolul 72 al Constituţiei franceze. Rezoluţia adoptată de congres subliniază că acest statut de autonomie trebuie să însemne: o adunare reprezentativă aleasă prin vot universal; un organ executiv răspunzător în faţa acestei adunări şi un organism de cooperare cu Franţa, însărcinat cu studierea problemelor de interes comun.

Explorarea Cosmosului continuă cu succes

În Uniunea Sovietică a fost lansată ieri nava „Soiuz-5" cu trei oameni la bord

S-A STABILIT LEGĂTURA CU „SOIUZ-4" CELE DOUĂ NAVE AU ÎNCEPUT ÎNDEPLINIREA PROGRAMULUI COMUN ÎN SPAŢIU

De la stînga la dreapta: Volinov, Hrunov şi Eliseev

Dacă la 14 ianuarie în Cosmos se afla doar cosmonautul Vladimir Şatalov, ieri dimineaţa au plecat în întîmpinarea lui alţi trei temerari ai spaţiilor extraterestre. La orele 10 şi 14 minute, ora Moscovei, de pe cosmodromul Baikonur, din stepele Kazahstanului, s-a înălţat în spaţiu nava cosmică „Soiuz-5" avînd la bord un echipaj compus din trei oameni: locotenent-colonelul Boris Volinov, locotenent-colonelul Evgheni Hrunov şi inginerul de bord Alexei Eliseev.

Momentul startului a fost transmis de posturile sovietice de televiziune. Pentru a doua oară în decursul a 24 de ore, telespectatorii au avut posibilitatea să urmărească lansarea unei nave cosmice, lansare atît de asemănătoare celei din ziua precedentă. Pe ecrane au putut fi văzute aceleaşi grupuri de oameni înconjurînd schelele de susţinere a racletei, pregătind-o pentru start. Pe cosmodrom au apărut cei trei cosmonauţi — îmbrăcaţi în scurte de blană şi cu căciuli pe cap. Însoţiţi de colegi, prieteni, fotoreporteri, ei s-au îndreptat spre liftul care i-a dus pînă pe platforma superioară. Un salut de rămas-bun adresat celor care i-au însoţit, şi membrii echipajului au dispărut în cabina navei.

Pe ecrane a apărut apoi în prim plan racheta cosmică „Soiuz-5" gata de lansare. O flacără albă şi racheta a pornit, lăsînd în urma sa o dîră fumurie ca cea lăsată de un avion care zboară la o mare înălţime. „Pe curînd, în Cosmos", le-a urat prin radio Vladimir Şatalov, comandantul navei „Soiuz-4", viitorilor săi tovarăşi de drum.

„Soiuz-5" s-a înscris pe orbita dinainte stabilită: perioada de rotaţie în jurul Pămîntului — 88,7 minute; distanţa maximă de suprafaţa Pămîntului (la apogeu) 230 km, iar cea minimă (la perigeu) 200 km; înclinaţia orbitei — 51 grade 40 minute. După plasarea pe orbită, comandantul navei „Soiuz-5", Boris Volinov, a stabilit legătura bilaterală prin radio cu Pămîntul şi cu nava cosmică „Soiuz-4". El a raportat că membrii echipajului se simt bine, presiunea şi temperatura în compartimentele navei sînt normale. Cînd „Soiuz-5" a fost pe punctul de a părăsi zona în care mai putea ţine legătura cu staţiile terestre, la postul central de comandă a sosit raportul unuia din punctele de supraveghere din Extremul Orient, care anunţa laconic: „Linia de legătură „Cosmos-Cosmos" a început să funcţioneze. „Amur" (indicativul lui Şatalov) a stabilit legătura bilaterală cu „Baikal". Cele două nave au început îndeplinirea programului comun în spaţiu".

Miile de telespectatori au urmărit cu un deosebit interes telereportajul transmis de Hrunov în cursul căruia el a prezentat pe ceilalţi membri ai echipajului, cabina şi compartimentul orbital. Particularitatea navelor cosmice „Soiuz" care le deosebeşte de tipurile precedente de nave cosmice sovietice pilotate constă în aceea că ele dispun, în afara cabinei principale, de o cabină orbitală, a cărei destinaţie poate fi schimbată în funcţie de necesităţi. Această cabină are un volum de aproximativ 9 metri cubi şi se desparte de cabina cosmonautului, care revine pe Pămînt, printr-un chepeng ermetic.

În timpul zborului, conform programului, echipajele navelor cosmice „Soiuz-4" şi „Soiuz-5" au trecut din cabinele principale în cele orbitale şi au efectuat experienţele şi cercetările ştiinţifice stabilite.

La bordul navei „Soiuz-5" au fost făcute filmări şi fotografieri în cabină, s-au făcut observaţii asupra aştrilor, s-a studiat modul de trecere a undelor radio prin ionosferă, s-au efectuat cercetări medicale şi măsurători de navigaţie.

Pilotul Boris Volinov a executat orientarea manuală a navei, după care a fost conectată instalaţia de propulsie pentru corectare şi nava s-a plasat pe o nouă orbită.

De asemenea, şi-a realizat programul celei de-a doua zi de şedere în Cosmos şi Vladimir Şatalov, făcînd observaţii asupra particulelor luminoase, fotografiind straturile de nori şi de zăpadă ale Pămîntului în timpul zilei şi în amurg, studiind obiective geologico-geografice ale Pămîntului. Vladimir Şatalov a comunicat că a observat lansarea pe orbită a navei „Soiuz-5".

Potrivit datelor telemetrice şi raporturilor transmise de comandanţii navelor, toate sistemele funcţionează normal, iar starea sănătăţii cosmonauţilor este foarte bună.

Zborul navelor cosmice sovietice continuă.

Silviu PODINA

Moscova, 15.

⊙ Comandantul navei este locotenent-colonelul Boris Volinov, în vîrstă de 34 de ani. S-a născut în oraşul siberian Irkuţk, a absolvit în 1956 Şcoala militară din Volgograd, a devenit cosmonaut în urmă cu peste 8 ani. L-a dublat pe Valeri Bikovski în iunie 1963 şi pe Gheorghi Beregovoi în 1968. Anul trecut a absolvit Academia tehnică militară de aviaţie din Moscova.

⊙ Inginerul-cercetător, locotenent-colonelul Evgheni Hrunov, are 35 de ani. Iniţial a urmat o şcoală tehnică de agricultură, dar pasiunea aviaţiei i-a purtat paşii spre o şcoală de piloţi. A fost inclus în detaşamentul cosmonauţilor în 1960. A fost dublura lui Alexei Leonov, primul cosmonaut care şi-a părăsit nava — „Voshod-2" — făcînd o „plimbare" prin Cosmos (martie 1965). Anul trecut, Hrunov a absolvit Academia tehnică militară de aviaţie din Moscova.

⊙ Inginerul de bord Alexei Eliseev, în vîrstă de 34 de ani, s-a născut în apropiere de Kaluga, oraşul în care a trăit şi a lucrat întemeietorul cosmonauticii, K. Ţiolkovski. Este absolvent al şcolii tehnice superioare „Bauman" din Moscova şi candidat în ştiinţe tehnice. Devine cosmonaut în 1966.

TELEVIZIUNEA ROMÂNĂ a transmis un amplu reportaj de la lansarea navei cosmice „Soiuz-5"

N.A.T.O.

Proiecte privind intensificarea înarmării

BRUXELLES 15 (Agerpres). — Miercuri a avut loc la Bruxelles o reuniune a Comitetului militar al N.A.T.O., care grupează pe şefii de stat major ai ţărilor membre ale pactului nord-atlantic, cu excepţia Franţei, care s-a retras din organismele militare ale acestei organizaţii. Cercurile N.A.T.O. relatează că reuniunea, prezidată de amiralul Nigel Hemderson, preşedintele Comitetului militar, a definitivat noul plan militar pe perioada 1969—1973 şi a făcut o analiză a situaţiei militare actuale, pe baza unui raport al generalului Lyman Lemnitzer, comandantul suprem al forţelor N.A.T.O. din Europa. Aceste probleme vor face obiectul unui raport destinat reuniunii miniştrilor apărării ai N.A.T.O., care se întruneşte joi, la Bruxelles. Se aminteşte că încă în luna noiembrie 1968 un consiliu ministerial al N.A.T.O. a luat măsuri în vederea intensificării pregătirilor militare ale organizaţiei, căzînd de acord asupra sporirii cheltuielilor militare, modernizării armamentului, măririi efectivelor militare şi a operativităţii forţelor armate.

REUNIUNEA MINIŞTRILOR DE FINANŢE AI ŢĂRILOR PIEŢEI COMUNE

• LUCRĂRILE S-AU ÎNCHEIAT PE FUNDALUL UNOR SERIOASE DIVERGENŢE • MAJORITATEA ŢĂRILOR MEMBRE REFUZĂ SĂ RENUNŢE LA UNELE ATRIBUŢII SUVERANE ÎN DOMENIUL ECONOMIC ŞI FINANCIAR.

BONN 15 (Agerpres). — La Garmisch-Partenkirchen, în Bavaria, s-au încheiat lucrările reuniunii miniştrilor de finanţe ai ţărilor membre ale Pieţei comune, consacrată dezbaterii problemei realizării unei cooperări şi coordonări economice şi monetare în cadrul C.E.E., în scopul evitării unor viitoare zguduiri financiare.

Din relatările cercurilor reuniunii rezultă că aceasta s-a desfăşurat pe fundalul unei îngrijorări generale faţă de perspectiva ca instabilitatea situaţiei monetare să ducă la un adevărat „război comercial". Ea a dezvăluit divergenţe serioase între cele şase ţări membre, în diferitele probleme comunitare. După cum a remarcat ministrul de finanţe al R. F. a Germaniei, Strauss, după 10 ani de existenţă a Pieţei comune serviciile vamale nu au putut fi încă desfiinţate complet nici măcar la frontierele dintre „cei şase".

Proiectele pregătite de vicepreşedintele Comisiei unice a C.E.E., Raymond Barre, în vederea armonizării politicii financiare, nu au fost adoptate de comisie. Aceste proiecte vizează instituirea unui sistem de credit mutual între cele şase ţări, ceea ce implică la rîndul său crearea unui organism de coordonare, care nu există în prezent. Or, în cadrul reuniunii, s-a vădit refuzul majorităţii ţărilor membre de a accepta să renunţe la unele din atribuţiile suverane în domeniul economic şi financiar, pentru a le transmite unor organe supranaţionale. După cum a remarcat preşedintele Băncii federale vest-germane, Karl Blessing, „coordonarea urmărită are limite: suveranitatea fiecăreia din ţările membre".

Se relatează că, de la început, reuniunea a fost caracterizată de un interes foarte redus al participanţilor, datorită în bună parte precizării făcute în ajunul reuniunii de autorităţile vest-germane că nu vor fi de acord cu o reactualizare a discuţiilor de la Bonn cu privire la o revalorizare a mărcii. Ministrul belgian al finanţelor, Jean Snoy, a atras atenţia reprezentantului vest-german asupra „importanţei şi seriozităţii disparităţilor care se fac simţite în C.E.E. în domeniul economic şi monetar".

Viitoarea sesiune a miniştrilor de finanţe urmează să se întrunească în a doua jumătate a lunii aprilie, în Belgia.

agenţiile de presă transmit:

Conferinţa internaţională de solidaritate cu popoarele din coloniile portugheze, din Africa de sud şi Africa de sud-vest se va desfăşura la Khartum între 18 şi 20 ianuarie. La conferinţă vor participa delegaţi din numeroase ţări din Europa, Asia, Africa şi America Latină, precum şi reprezentanţi ai unor organizaţii internaţionale.

Parlamentul italian şi-a reluat lucrările după vacanţa de iarnă. Pe agenda de lucru se află înscrise probleme asupra cărora punctele de vedere ale reprezentanţilor coaliţiei de centru-stînga şi opoziţiei se înfruntă de mai multă vreme.

„Rapsodia Română" *este denumirea generală a 15 evocări despre România, care au început ieri la Paris. Aceste manifestări au fost realizate de omul de litere Jacques Campbell şi constau în proiectări de filme şi diapozitive în culori, conferinţe, audiţii de discuri cu muzică populară etc.*

Preşedintele Guvernului revoluţionar muncitoresc ţărănesc ungar, Jenö Fock, a sosit miercuri la Varşovia pentru a petrece o scurtă vacanţă în R. P. Polonă. La sosire, el a fost întîmpinat de Jozef Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Polone, Ştefan Jedrychowski, ministrul afacerilor externe, şi de alte persoane oficiale poloneze. În aceeaşi zi, la Varşovia a avut loc o convorbire între Jenö Fock şi Jozef Cyrankiewicz.

Guvernul peruvian a expropriat 246 000 hectare de terenuri care au aparţinut societăţii nord-americane „Cerro de Pasco Corp". Aceste terenuri vor fi exploatate în viitor de Ministerul Agriculturii al Republicii Peru.

Kocea Popovici, membru al Comisiei organizatorice a Consiliului Federaţiei al R.S.F. Iugoslavia, membru al Prezidiului C.C. al U.C.I., care a făcut o vizită oficială de opt zile la Alger, a plecat spre patrie. Înainte de plecare, oaspetele iugoslav a declarat ziariştilor că relaţiile bilaterale dintre cele două ţări sînt bune şi că trebuie sporite eforturile pentru dezvoltarea lor în continuare.

Un număr de 1 300 de intelectuali spanioli, printre care cunoscuţi artişti, scriitori, ziarişti, jurişti, medici, arhitecţi, au semnat o petiţie adresată Ministerului de Interne al Spaniei în care protestează energic împotriva a ceea ce ei denumesc „brutalităţile poliţiei". Petiţia este însoţită de o listă care include 100 de exemple concrete cînd deţinuţi din închisorile din Madrid, Barcelona, Valencia, Oviedo şi Ţara Bascilor au fost bătuţi ori torturaţi de poliţie.

Vicepreşedintele Statelor Unite, Hubert Humphrey, în calitatea sa de preşedinte al Senatului, a hotărît să pună capăt practicii filibusterului — tactică folosită pe larg cînd unii congresmeni intenţionează să se întîrzie aprobarea unei legi. În baza acestei hotărîri, pentru aprobarea unei legi va fi necesară o majoritate simplă de voturi, în loc de două treimi cum se prevedea pînă acum.

Lucrările sesiunii Adunării Populare a R. P. Albania s-au încheiat la Tirana. Au fost adoptate planul de dezvoltare a economiei naţionale şi culturii precum şi bugetul de stat pe anul 1969. În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul Behar Shtylla, noul preşedinte al Adunării Populare.

La procesul intentat lui Sirhan B. Sirhan, asasinul senatorului Robert Kennedy, apărarea a recurs la o nouă tactică, susţinînd că inculpatul fiind imigrant nu a putut să deţină nici informaţiile necesare, nici să întreţină relaţii care să-i fi oferit posibilitatea de a organiza în mod deliberat sau a participa la un complot pentru asasinarea senatorului. Respingînd acţiunea de premeditare, apărarea poate să evite, astfel, pronunţarea sentinţei capitale prevăzută în legislaţia statului California.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.360